

Study Tour 2008

Matkaraportti



Suomalaisten yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen
kansainvälisten asiain hallinnon opintomatka Yhdysvaltoihin

Fulbright Center

Lukijalle

Fulbright Center järjesti helmikuussa 2008 suomalaisten yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen kansainvälisten asiain hallinnon välle tarkoitetun opintomatkan Yhdysvaltoihin. Järjestelyistä Yhdysvalloissa vastasi Institute of International Education (IIE) New Yorkissa ja hanketta tuki Suomen opetusministeriö. Matkan tavoitteena oli lisätä suomalais-amerikkalaista opiskelijoiden ja tutkijoiden liikkuvuutta sekä yhteistyötä suomalaisten ja amerikkalaisten korkeakoulujen välillä.

Suomalaiset yliopistot ovat perinteisesti olleet aktiivisia partnereita USA:n korkeakouluille ja erityisesti tutkijaliikkuvuus Amerikkaan niin väitöstyön yhteydessä kuin post-doc-vaiheessakin on ollut vilkasta. Suomalaisilla korkeakouluilla on paljon bilateraalaisia suhteita USA:han ja useat ovat mukana myös ISEP-ohjelmassa. Amerikkalaisten opiskelijoiden liikkuvuus Suomeen on kuitenkin vähentynyt viime vuosina ja vaihtojen balanssista on tullut yhä suurempi haaste. Ammattikorkeakoulujen keskuudessa keväällä 2007 tehdyn selvityksen mukaan ammattikorkeakouluilla on kiinnostusta lisätä liikkuvuutta merkittävästi nykyisestä tasosta. USA on tieteen ja koulutuksen suurvalta ja muun muassa opetusministeriö on kannanotoissaan korostanut transatlanttisen yhteistyön tärkeyttä.

Opiskelijoiden rekrytointi ja suhdetoiminta amerikkalaisiin korkeakouluun vaatii kohde-maan järjestelmän tuntemusta. Toisaalta amerikkalaisissa korkeakouluissa ei välttämättä tunneta kovin hyvin Suomen järjestelmää ja korkeakoulujemme tarjontaa ja sitä tosiasiaa, että opetusta on runsaasti tarjolla englanniksi. Nyt tarjotulla koulutuspaketilla pyrittiin vaikuttamaan näihin kahteen asiaan.

Opintomatkan suunnittelu alkoi jo syyskuussa 2006. Haluan kiittää Oulun yliopiston kansainvälisten asiain päällikkö Kimmo Kuorttia, jonka kanssa ideoidessa ajatus opintomatkastä syntyi, sekä IIE:n Daniel Obstia, joka otti heittämani haasteen innostuneesti vastaan. Sen jälkeen ohjelman suunnittelu nojasi kentältä samaamme palautteeseen. Yliopistojen kansainvälisten asiain päälliköiltä, ammattikorkeakoulujen PINNET-verkostolta ja koko kv-kentältä tulleet toiveet ja ehdotukset olivat opintomatkan suunnittelussa tärkeimpänä lähtökohtana. Haluan myös lämpimästi kiittää johtaja Anita Lehikoista ja opetusministeriötä tuesta, joka mahdollisti hankkeen viemisen eteenpäin.

Opintomatka lähti 24 hengen delegaatio, jossa oli edustettuna 12 yliopistoa ja 10

ammattikorkeakoulua. Ryhmä vieraili New Yorkissa ja Bostonissa 10–16. helmikuuta 2008. Ensimmäiset kaksi päivää sisälsivät luentoja ja koulutusta IIE:ssä. Seuraavan kahden päivän ajaksi ryhmä jakautui kahtia ohjattuja kampusvierailuja varten. Vierailukohteina oli molemmilla sekä yksityinen yliopisto että osavaltion julkisen rahoituksen piiriin kuuluva yliopisto.

Jokainen osallistuja listasi kysymyksiä, joihin he hakivat matkalta vastauksia. Kysymykset koottiin yhteen ja lähetettiin etukäteen kaikkiin vierailukohteisiin siten että jokainen ryhmämme tavannut kouluttaja ja amerikkalainen yliopistoadustaja saattoi etukäteen muokata esityksensä mahdollisimman tarkasti ryhmämme tarpeita vastaavaksi.

Viikko huipentui IIE:n Kaufmann -konferenssikeskuksessa järjestettyyn koko päivän Trends in Transatlantic Academic Exchange -seminaariin, jonka yhtenä pääaiheena oli suomalainen korkeakoulutus ja sen tarjoamat mahdollisuudet amerikkalaisille opiskelijoille ja tutkijoille. Seminaariin osallistui lähes 80 amerikkalaista liikkuvuuden asiantuntijaa eri korkeakouluista ja alan järjestöistä.

Käsillä oleva matkaraportti on oleellinen osa opintomatkaa. Se kokoaa yhteen matkan sisällöllistä antia sen tärkeimmistä teemoista. Lisäksi kirjoittajat vertailevat yhdysvaltalaisia ja suomalaisia käytäntöjä ja pohtivat erojen ja yhtäläisyyksien vaikutuksia käytännön kv-työhön korkeakouluissa sekä eri vaihtoehtoja matkalla opitun soveltamiseksi konkreettisesti suomalais-amerikkalaiseen korkeakoulu-yhteistyöhön.

Raportti sisältää myös yhteenvedon IIE:n syksyllä 2007 tekemästä kyselytutkimuksesta, joka kartoittaa eri maiden korkeakoulujen halukkuutta ja kapasiteettia vastaanottaa aiempaa enemmän amerikkalaisia opiskelijoita. Samassa tutkimuksessa IIE kartoitti amerikkalaisten korkeakoulujen halukkuutta ja valmiuksia asianmukaisesti valmentaa ja lähettää opiskelijoitaan maailmalle. IIE toteutti kyselytutkimuksen Suomessa yhteistyössä Fulbright Centerin kanssa ja tässä matkaraportissa julkaistaan siitä Suomea koskeva yhteenvedo.

Matkalle osallistujien yhtenä yhteisenä tavoitteena oli, että matkalla hankittu tieto jaetaan mahdollisimman laajasti paitsi omalle korkeakoululle myös niille korkeakouluille, joilla ei ollut omaa edustajaa matkalla mukana. Tämän vuoksi myös tämä raportti sekä Fulbright Centerin osallistujille hankkimat oppaat (perusteos amerikkalaisesta korkea-

koulujärjestelmästä sekä opaskirja yhteistyösopimusten solmimisesta amerikkalaisten korkeakoulujen kanssa) lähetetään jokaiseen suomalaiseen yliopistoon ja ammattikorkeakouluun kevään 2008 aikana.

Opintomatkamme oli esimerkki monen eri tahon saumattomasta ja tuloksekkaasta yhteistyöstä. Haluan lämpimästi kiittää koko ryhmämme puolesta kaikkia vierailukohteitamme olleita amerikkalaisia korkeakouluja sekä muita matkamme järjestelyssä mukana olleita Fulbright Centerin yhteistyötahoja ja Yhdysvalloissa. Erityisesti haluan kiittää Institute of International Educationin johtaja Allan Goodmania saamastamme lämpimästä vastaanotosta, koko IIE:n väkeä erinomaisesta yhteistyöstä, sekä matkaohjelmamme käytännön järjestelyistä pienintä yksityiskohtaa myöten huolehtineita Daniel Obstia ja Shannon Bishopia. Kiitokset arvokkaasta avusta Suomen päässä koko Fulbright Centerin välle, erityisesti matkasihteerinä toimineelle Terhi Topille ja matkamme aineistot verkkoon ja painetuksi raportiksi toimittaneelle Tanja Holopaiselle.

Haluaisin erityisesti nostaa esille myös koko osallistujaryhmän roolin. Yhdysvalloissa vieraili aktiivinen, asiantunteva ja edustava delegaatio, jonka esiintyminen ja ammatillinen panos matkan aikana olivat itsessään tehokas mainos suomalaisesta asiantuntijuudesta ja suomalaisten korkeakoulujen kansainvälisten asiain hallinnon korkeasta tasosta.

Matkasta annettu palaute on molemmin puolin Atlanttia ollut erittäin positiivista. Matkan lopullisen hyödyn arvioiminen on kuitenkin mahdollista vasta viiveellä. Hankkeemme tavoitteena oli lisätä suomalais-amerikkalaista opiskelijoiden ja tutkijoiden liikkuvuutta sekä yhteistyötä suomalaisen ja amerikkalaisten korkeakoulujen välillä. Toivon että matkan anti tulee konkreettisesti näkymään liikkuvuuden ja yhteistyön lisääntymisenä. Fulbright Center on myös jatkossa mukana suomalaisten korkeakoulujen kanssa kehittämässä laadukasta liikkuvuutta ja hedelmällistä korkeakoulu-yhteistyötä.

Helsingissä 7. toukokuuta 2008

*Terhi Mölsä
Toiminnanjohtaja
Fulbright Center*



Takarivissä vasemmalta oikealle:

Terhi Topi, Fulbright Center, **Henrik Luikko**, Kymenlaakson ammattikorkeakoulu, **Terhi Mölsä**, Fulbright Center, **Kirsi Tolvanen**, Tampereen ammattikorkeakoulu, **Katri Salmi**, Haaga-Helia ammattikorkeakoulu, **Kimmo Kuortti**, Oulun yliopisto, **Hanna Björkman**, Stadia, **Solja Ryhänen**, Jyväskylän yliopisto, **Mervi Rantanen**, Teknillinen korkeakoulu, **Terhi Kipinä**, Tampereen yliopisto, **Sanna Jeskanen**, Pohjois-Karjalan ammattikorkeakoulu, **Marja Räikkönen**, Hämeen ammattikorkeakoulu, **Timo Sorvoja**, Humanistinen ammattikorkeakoulu, **Kirsti Virtanen**, Turun ammattikorkeakoulu, **Monica Nylund**, Åbo Akademi, **Irinja Paakkanen**, Turun yliopisto, **Timo Ahonen**, Lahden ammattikorkeakoulu, **Harri Malinen**, Lapin yliopisto.

Eturivissä vasemmalta oikealle:

Rebekka Niskanen, Helsingin yliopisto, **Arja Majakulma**, Laurea ammattikorkeakoulu, **Johanna Julin Lilius**, Svenska Handelshögskolan, **Eila Hirvonen**, Tampereen teknillinen yliopisto, **Anitta Etula**, Kuopion yliopisto, **Riitta Salmi**, Kuvataideakatemia.



Sisällysluettelo

Lukijalle	3
Matkan ohjelma	6
Yhdysvaltalainen korkeakoulujärjestelmä	10
Hanna Björkman, Stadia	
Kimmo Kuortti, Oulun yliopisto	
Undergraduate study	12
Solja Ryhänen, Jyväskylän yliopisto	
Kirsi Tolvanen, Tampereen ammattikorkeakoulu	
Graduate Study	12
Timo Ahonen, Lahden ammattikorkeakoulu	
Anitta Etula, Kuopion yliopisto	
Kustannukset ja rahoitus	14
Eila Hirvonen, Tampereen teknillinen yliopisto	
Kirsti Virtanen, Turun ammattikorkeakoulu	
Korkeakoulujen kansainvälisten asiain hallinto professiona Yhdysvalloissa	14
Henrik Luikko, Kymenlaakson ammattikorkeakoulu	
Irinja Paakkanen, Turun yliopisto	
Ajankohtaista kv-liikkuvuuden alalla Yhdysvalloissa	16
Sanna Jeskanen, Pohjois-karjalan ammattikorkeakoulu	
Johanna Julin Lilius, Hanken	
Yhteistyö amerikkalaisten korkeakoulujen kanssa	18
Mervi Rantanen, TKK	
Marja Räikkönen, HAMK	
Millä eväin USA:sta ulkomaille ja vaihtoon?	19
Arja Majakulma, Laurea	
Riitta Salmi, Kuvataideakatemia	
Suomen ja suomalaisten korkeakoulujen markkinointi USAssa	20
Harri Malinen, Lapin yliopisto	
Katri Salmi, Haaga-Helia ammattikorkeakoulu	
Miten rekrytoida amerikkalaisia tutkinto-opintoihin Suomeen?	22
Rebekka Niskanen, Helsingin yliopisto	
Timo Sorvoja, Humanistinen ammattikorkeakoulu	
Boston University och University of Massachusetts	24
Monica Nylund, Åbo Akademi	
New York University ja State University of New York, New Paltz	26
Terhi Kipinä, Tampereen yliopisto	
Survey Results: Expanding Capacity to Host More U.S. Students at Finnish Higher Education Institutions	28
Robert Gutierrez, IIE	
Fulbright Center USA-yhteistyön vauhdittajana	34

Taitto: Tanja Holopainen, Fulbright Center
Kuvat: Kimmo Kuortti, Oulun yliopisto

Matkan ohjelma

Day One:
Monday, February 11th

Seminar at IIE/NY:
809 United Nations Plaza,
Kauffman Conference Room,

8:30am

Breakfast and Welcome

Dr. Allan Goodman, President, IIE
Terhi Mölsä, Executive Director, Fulbright
Center Finland

9:00am

An Overview of U.S. Higher Education – Everything You Need to Know

Ms. Linda Tobash, Director, University
Placement Services, IIE, former Director of
Admissions, LaGuardia Community College

- Introduction to higher education in the US
- Carnegie Classification System
- Undergraduate & graduate admissions
- Financial aid, funding, etc.
- Emerging issues, challenges, and trends
- The role of community colleges
- The Bologna Process
- The Sabbatical system

10:30am

The International Education Profession in the United States

Chair: Jody Dudderar, Assistant Director, US
Student Programs, IIE
Panelists: Gail A. Hochhauser, Senior
Director, NAFSA. Sal Longarino, Director of
International Student Programs, Fordham
University

- How the field has developed (exchanges of all sorts, university programming, linkages)
- Challenges facing international educators in the U.S.
- The role of higher education associations
- Financing international education programs
- Structure of international education programs within U.S. universities (centralized v decentralized international education operations)

11:45am

Current Trends in International Academic Exchange: U.S. Study Abroad and Insights into the Lincoln Commission and How the Goals to Increase U.S. Study Abroad May Impact Institutions Abroad

Chair: Chris Powers, Director of Education
Abroad Programs, IIE.
Panelists: Daniel Obst, Director of Member-

ship & Higher Education Services, IIE
Robert Gutierrez, Program Manager, IIE

- Goals of substantially increasing the number of US students who study abroad, and the potential impact on institutions abroad
- Results from a new survey on challenges and opportunities at institutions abroad to host American students
- Study abroad trends
- U.S. government funded programs

Afternoon Theme: Strategies for Marketing and Linkages

Chair: Shannon Bishop, Program Manager,
IIE

2:00pm

Panel 1: Strategies for Marketing Your Campus to U.S. Students

Peter Kerrigan, Deputy Director, German
Academic Exchange Service (DAAD)
J.Scott Van Der Meid, Director of Study
Abroad, Brandeis University

- What students look for in study abroad programs
- Marketing techniques
- How to appeal to US students
- The role of study abroad advisers
- The costs of study abroad for students & funding opportunities

3:00pm

Panel 2: Strategies for Developing Linkages with U.S. Campuses

Martin Tillman, Associate Director, Career
Services, School of Advanced International
Studies (SAIS), Johns Hopkins University,
author of Cooperating with a University
in the United States: NAFSA's Guide to
InterUniversity Linkages. Riall Nolan, As-
sociate Provost and Dean of International
Programs Purdue University (participating
via phone)

- tips for developing linkages
- how to cooperate with a U.S. colleges and universities
- ways to initiate partnerships

4:00pm

Wrap-up of Day 1

Terhi Mölsä, Executive Director, Fulbright
Center Finland. Shannon Bishop, Program
Manager, IIE

6:30pm

Opening Dinner

Day Two:
Tuesday, February 12

Seminar at IIE/NY:
809 United Nations Plaza

9:15am

Strategies for Internationalizing Colleges and Universities: Opportunities and Challenges

Lisa Chieffo, Associate Director, Center
for International Studies, University of
Delaware (Heiskell Winner 2007, Interna-
tionalizing the Campus). Yehuda Lukacs,
Associate Provost of Global Education,
George Mason University (Heiskell Win-
ner 2007, Internationalizing the Campus)

- Best practices in internationalizing the campus
- The role of faculty and staff in promoting international education
- Promoting international education to senior administration

10:15am Questions and Discussion

11:15am

The Admissions Process at American Universities

Chair: Thomas Rock, Director of Admis-
sion, Columbia University, Teachers Col-
lege President of National Association
of Graduate Admissions Professionals
(NAGAP).

Panel: Monica Esser, Associate Director
for International Admission, Fordham
University. Robert MacDonald, Director of
Graduate Admissions, The New School

- The graduate and undergraduate admissions process
- International student recruitment and admissions
- Challenges facing the admissions community
- The Bologna Process & how it has affected European student admissions in the U.S.
- The Role of National Admissions Associations

Afternoon

Group A: Travel to Boston, MA

Group B: Free Afternoon

Site Visits to a public and a private university

Participants split into two smaller groups for a two-day field experience observing university international education management in operation. One day was spent at a private university and one day was spent at a public university.

Group A: Site Visits in Boston

- Wednesday, February 13th: **Boston University**
- Thursday, February 14th: **University of Massachusetts**

Group B: Site Visits in New York Area

- Wednesday, February 13th: **State University of New York, New Paltz**
- Thursday, February 14th: **New York University**

Boston Group:

Day Three: Wednesday, February 13th

Site visit to Boston University

9:00am

Introduction

Ben DeWinter, Associate Provost of International Education
International Admissions. Michelle Duschang, Associate Director

International Student & Scholars Office (ISSO)

Jeanne Kelley, Director

Center for English Language Orientation & Programs (CELOP)

Margot Valdivia, Director

BU Global: Study Abroad

Yvette Jusseaume, Director

International Initiatives

Thomas Garriepy, Director of International Business Development

12:00pm

Lunch with Ben DeWinter

1:30 pm

Tour of BU Campus & CELOP

Day Four:

Thursday, February 14th

Site visit to University of Massachusetts - Boston

9:00am

Welcome and Continental Breakfast

Kathleen Teehan, Vice Chancellor Enrollment Management

9:15am

International Programming: The Public University System

Perspective vs. The Campus Perspective

Marcellette Williams, PhD, Senior Vice President, Academic and Student Affairs and International Programs, University of Massachusetts. Winston Langley, PhD, Associate Chancellor, UMass Boston

9:45am

Introduction to UMass Boston's Undergraduate Admissions Office

Lisa Johnson, PhD, Associate Vice Chancellor, Enrollment Management

10:15am

Introduction to UMass Boston's Graduate Admissions

William Hagar, PhD, Associate Provost for Graduate Studies

10:45am

English as a Second Language/ University Preparation Programs

Stanley Wanucha, Director of International Programs, CCDE

11:15am

Services to International Students

Michael Mahan, Coordinator of International Student Services

11:45am

Study Abroad – Short and Long Term

Teresa Mortimer, PhD, Deputy Programs Provost. Stanley Wanucha, Director of International Programs, CCDE

12:15pm

Lunch at the University Club

Susan Haussler, UMass Boston faculty in the College of Nursing and Health Sciences and a Fulbright Fellow in Finland will join us for lunch.

1:15pm

International Education at Community Colleges

Vilma Tafawa, Director of international Programs, Bunker Hill Community College, Boston

2:30pm Departure

New York Group:

Day Three: Wednesday, February 13th

Site visit to State University of New York, New Paltz

10:00am Arrive on campus

10:00am – 10:15am Coffee & Refreshments

10:15am – 10:30am Welcome

10:30am – 11:00am

Introduction to the State University of New York, SUNY at New Paltz, and the SUNY Council on International Education

Bruce Sillner, Dean, International Programs former Chair, SUNY Council on International Education

11:00am – 11:45am

Study Abroad in the United States

Connie Perdreau, Coordinator of Special Programs, former President of NAFSA

Joan Feuer, Senior Study Abroad Advisor

Jean-Paul Sewavi, Study Abroad Advisor

11:45am – 12:15pm

International Admissions & Services

Beth Vargas, Associate Dean, International Programs

12:30pm – 1:15pm Lunch

1:15pm – 1:45pm

SUNY YÖK Dual Diploma Programs, recipient 2007 Andrew Heiskell Award for Innovation in International Education from IIE
David Lavalley, Provost / Vice President for Academic Affairs
Kathleen Geher, Coordinator - Dual Degree Programs

1:45pm – 2:15pm

Internship Programs

Jeff Pollard, Coordinator - Institute for International Business

2:15pm – 2:45pm

Academic and Language Preparation for International Students

Kelly Franklin, Director English as a Second Language, former President of the American Association of Intensive English Programs

2:45pm – 3:15pm

Farewell Reception at Center for International Programs

Day Four: Thursday, February 14th

Site visit to New York University, Office of International Student Services

9:00am – 10:00am

Introduction & Overview of NYU

Dr. David Austell, Director, Office for International Students and Scholars

10:00am – 11:00am

Global Affairs & the Future of NYU

Dr. Ulrich Baer, Associate Provost for Global Affairs

11:00am – 12:00pm

Student Affairs Profession in the U.S.

Dr. Marc Wais, NYU Vice President for Student Affairs

12:00pm

Lunch at The Torch

Sponsored by the Office of International Student Services

1:30pm – 2:00pm

Visit to NYU Book Store and Brief Walking Tour

2:00pm – 3:00pm

International Education in the United States

Dr. David Austell, Director, Office for International Students and Scholars

3:00pm Depart NYU

Day Five:
Friday, February 15th

Trends in Transatlantic Academic Exchange Workshop

This special workshop, held in conjunction with the Finnish International Educators USA Study Tour and the Russian International Educators Administrators Program, will focus on recent trends in transatlantic academic exchange. U.S. participants will have the opportunity to network with over 30 Finnish and Russian university representatives, as well as with other leading experts in the field.

7:45am – 9:00am

Wrap-up: Finnish International Educators USA Study Tour 2008

IIE's 1st Floor Board Room

8:30am – 9:15am Registration

9:15am – 9:30am

Welcome Remarks

Peggy Blumenthal, Executive Vice President, IIE and Terhi Mölsä, Executive Director, Fulbright Center Finland

9:30am – 10:15am

Emerging Issues in Transatlantic Academic Exchange

Rajika Bhandari, Director of Research and Evaluation, IIE and Robert Gutierrez, Program Manager, Research and Public Affairs

10:15am – 11:15am

Promoting Study Abroad in Europe: Marketing Strategies and Challenges

Moderator: Valeria L. Hymas, Director of Fellowships and Grants, The American-Scandinavian Foundation
Megan Brenn-White, Executive Director, Hessen Universities Consortium, Mary Catherine Scarborough, Education Marketing Adviser, British Council USA

Response: Country challenges from Finnish and Russian international educators
Finland: Mr. Harri Malinen, Director of International Relations at University of Lapland

11:15am – 11:30am Break

11:30am – 12:30pm

The Bologna Paradox: Competition, Cooperation, or Both?

Moderator: Terhi Mölsä, Executive Director, Fulbright Center Finland
Ms. Linda Tobash, Director of University Placement Services, IIE and member of the NAFSA Bologna Task Force and Ms. Irinja Paakkanen, Head of International Affairs, University of Turku

12:30pm – 1:30pm Lunch

1:30pm – 2:30pm

Developing Institutional Partnerships and the Role of Joint and Dual Degree Programs

Moderator: Matthias Kuder, Transatlantic Degree Programs Project, Freie Universität Berlin, Germany

H. Stephen Straight, Vice Provost for International Affairs, State University of New York at Binghamton and Rob Garris, Associate Dean for External Relations and Communications

Columbia University, School of International and Public Affairs

Response: Pascal Deslisle, Executive Director, Partner University Fund Cultural

2:30pm – 3:30pm

Higher Education Finland: Opportunities for U.S. Students

Moderator/Presenter: Dr. Lyn Lawrance, Director of International Programs, UNC-Greensboro

Ms. Kirsti Virtanen, International Relations Manager, Turku University of Applied Sciences and Mr. Kimmo Kuortti, Director of International Relations, University of Oulu

3:30pm – 4:15pm

Higher Education in Russia: A New Destination for U.S. Students?

Speakers TBD

4:15pm – 4:30pm

Concluding Remarks

Peggy Blumenthal, Executive Vice President, IIE and Terhi Mölsä, Executive Director, Fulbright Center Finland

4:30pm – 6:00pm

Closing Reception at IIE's 12th Floor Kaufmann Conference Center

Hosted by Allan Goodman, President and CEO, IIE

Yhdysvaltalainen korkeakoulujärjestelmä

Hanna Björkman, Stadia ammattikorkeakoulu -- hanna.bjorkman@stadia.fi
Kimmo Kuortti, Oulun yliopisto -- kimmo.kuortti@oulu.fi

Yhdysvaltojen nykyinen koulutusjärjestelmä on syntynyt pitkän ja monipolvisen kehityksen tuloksena. IIE:n **Linda Tobash** toimi erinomaisena oppaana yhdysvaltalaisessa korkeakouluviidakossa. Hänen esityksensä jälkeen tiedämme, mistä *Ivy League* on saanut nimensä, mitä lyhenne *HBCU* tarkoittaa (historiallisesti mustat yliopistot), miten *Carnegie Classification*in tulee suhtautua ja mistä puhutaan, kun puhutaan yhdysvaltalaisista korkeakouluista, noista noin 4 400 instituutiosta, jotka on akkreditoitu ja joilla on oikeus antaa tutkinto. Historiakatsaus auttoi ymmärtämään järjestelmän asteittaista kehittymistä yhteiskunnan, alueiden ja asiakkaiden tarpeista lähtien.

Tunnuspiirteet

Historiallisesta kehityksestä johtuen yhdysvaltalainen koulutusjärjestelmä on ainutlaatuinen. Sillä on neljä merkittävää tunnuspiirrettä:

1. **Yhdysvalloilla ei ole kansallista koulutusjärjestelmää** eikä siten myöskään varsinaista järjestelmää ylläpitävää ja kehittäväää sektoriministeriötä. Myöskään osavaltioilla ei ole omaa koulutusjärjestelmää. Ohjaus voi tapahtua rahoituksen avulla.
2. Järjestelmä on laaja ja monimuotoinen. Tunnuspiirteitä ovat julkinen **omistumuoto** (osavaltion perustama), yksityinen, voittoa tavoittelematon sekä yksityinen, voittoa tavoitteleva. Jakauma 4400 korkeakoulusta 40% , 40% ja 20 %.

Yliopisto/university -nimikettä käyttävä instituutio ei välttämättä ole tutkimusyliopisto ja sillä voi esimerkiksi olla oikeus myöntää vain *bachelor*-tason tutkintoja. Järjestelmän monimuotoisuutta voidaan pitää vahvuutena, kun otetaan huomioon koko koulutusmarkkinan koko ja erikoistumisen mahdollistama tarjonnan suuntaaminen erilaisille kohderyhmille. 76 % opiskelijoista opiskelee ns. julkisissa korkeakouluissa.

3. **Koulutus on tuote ja markkinat määräävät hinnan.** Korkea-asteen koulutusta järjestävien instituutioiden kesken kilpailu on kovaa ja instituutiot pyrkivät erikoistumaan ja löytämään oman markkinaraon.

4. **Tutkinto koostuu noin 120 opintotunnista** ja *bachelor*-tason tutkinto suoritetaan yleensä neljässä vuodessa. Pääsääntöisesti tutkinto ei ole selkeästi ammattiin valmistava niin kuin esim. suomalaiset amk-tutkinnot.

Todettakoon, että *Carnegie Classification* ei sinänsä kerro koulun laadukkuudesta, vaan koulusta muun muassa edellä mainittujen indikaattorien avulla ja siten sen asemasta koulujärjestelmässä.

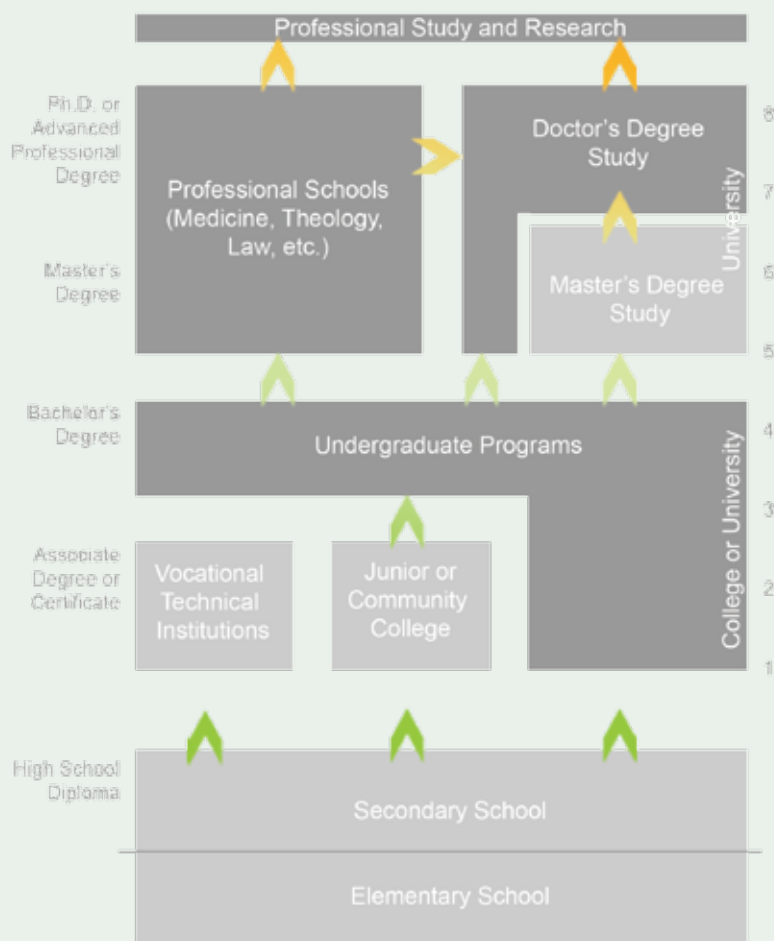
Opintomatkan aikana kävivät selvästi ilmi Suomen ja USA:n koulutusjärjestelmien selkeät eroavaisuudet sekä kahden maan korkeakoulujen toisistaan hyvinkin erilaiset kansainvälisyyden tavoitteet, menetelmät ja työkalut. Keskeiset erot ovat ministeriötason ohjauksen

puuttuminen yhdysvaltalaisesta järjestelmästä sekä koulutuksen vahva asema taloudellisena hyödykkeenä ja markkinavoimien ohjaus. Kansainvälistymisessä merkitteä pantavaa oli pääpaino varovaisissa melko kontrolloiduissa avauksissa, joista esimerkkinä oman korkeakoulun järjestämät opintomatkat. Sen sijaan opiskelijoiden kannustaminen omaehtoiseen, pitkäkestoiseen opiskelijavaihtoon ei näyttänyt olevan kovin suosittua. Pirstävänä poikkeuksena tästä oli New Paltzin yliopisto, www.newpaltz.edu.

Koulun koulutusjärjestelmään liittyvillä tunnuspiirteillä näytti olevan merkitystä sen suhteen, miten kunnianhimoiset koulun kansainvälistymisen tavoitteet ovat.

Johtavien tohtoritutkintoja tarjoavien tut-

Yksinkertaistettu kaavio Yhdysvaltain koulutusjärjestelmästä



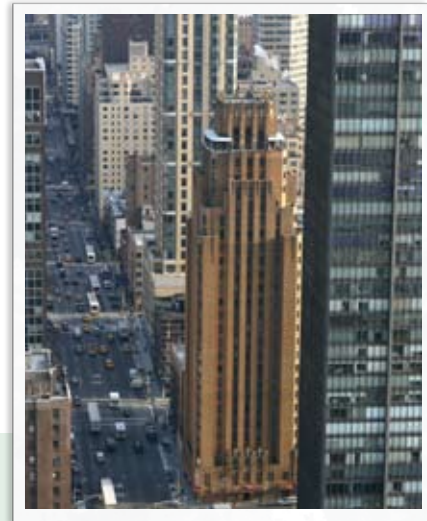
kimusyliopistojen asema USA:ssa ei ole vertailukelpoinen minkään olemassa olevan tai tulevan suomalaisen korkeakoulun kanssa. Näiden yliopistojen rahoitus, opiskelija-opettajasuhdeluku ja investointikapasiteetti ovat usein monikymmenkertaisia suomalaisiin korkeakouluihin verrattuna. Lisäksi nämä yliopistot ovat lähes täysin itseohjautuvia, eikä niiden tarvitse ottaa toiminnassaan juurikaan huomioon kansallisia tai alueellisia korkeakoulutuksen linjauksia. Tästä hyvänä esimerkkinä olkoon suomalaisten osallistujien parikin kertaa esittämä kysymys: ”Tähtäätekö siihen, että ulkomaalaiset tutkinto-opiskelijat jäävät USA:han töihin vai palaavat kotimaihinsa?” Kysymys ei ollut USA:n kontekstissa relevantti, monilla yliopistoilla ei tällä hetkellä tarvitse olla linjauksia tästä asiasta.

Merkittäviin eroihin kuuluu myös ensimmäisen ja toisen syklin tutkintojen rakenne. *Bachelor-* ja *Master-*vaiheet on erotettu toisistaan selkeästi, mikä näkyy jo opiskelija-valinnan järjestämisessä. Alemman ja ylemmän tutkinnon sisältö ja funktio perustuvat myös toisenlaiseen kokonaislogiikkaan kuin Suomessa. Voidaankin sanoa, että USA:n systeemissä voimme nähdä kuinka historiallisen ja yhteiskunnallisen kehityksen tuloksena on muotoutunut koulutus- ja tutkintojärjestelmä, jossa kaksiportaisella tutkintorakenteella on selkeitä sosio-ekonomisia liittymäkohtia koko yhteiskunnan toimintaan, kun taas Suomessa pitkälti poliittisella ohjauksella synnytetty kaksiportainen tutkinto hakee vielä pitkään paikkaansa.

On myös syytä huomata, että pohjoisamerikkalainen korkeakoulukampus on poikkeuksetta erittäin kansainvälinen: ulkomaisia opiskelijoita ja opettajia on kymmenestä prosentista ylöspäin. Tämä on syytä ottaa huomioon mietittäessä vaikkapa amerikkalaisten opiskelijoiden passiivisuutta kansainvälistyä vaihdon kautta.

Lisätietoja

www.acenet.edu
www.ets.org



Historiakatsaus 1636–1776 ja 1776–1862

Korkeakoulutus alkoi amerikkalaisissa siirtokunnissa jo ennen itsenäisyysjulistusta. Tapana oli ollut lähettää nuoret opiskelemaan Vanhaan Maailmaan, Ranskaan, Englantiin. Tarve kouluttaa nuoret ”omassa maassa” ja välttää *brain-drain* vahvistui ja syntyi nykyinen *Ivy League*, (9) englantilaisen collegen mallin mukaan rakennettua, humanistisiin aineisiin (*liberal arts*) keskittyvää yliopistoa. Tätä taustaa vasten on myös ymmärrettävissä amerikkalaisten yliopistojen ja opiskelijoiden melko vähäinen liikkuvuus opiskelijavaihdon puitteissa: karrikoiden voidaan sanoa, että yliopistoja luotiin USA:ssa, jotta opiskelijoiden ei tarvitsisi lähteä ulkomaille.

Asutus alkoi levittyä länteen – yliopistot jäivät itärannikolle. Uudet alueet tarvitsivat koulutettua työvoimaa, osavaltiot alkoivat perustaa ja rahoittaa yliopistoja ja samalla vaikuttaa koulutustarjontaan. Jako ei siis tarkoita laadullista eroa, yksityiset parempia, julkiset huonompia. Naiset hyväksyttiin yliopistoihin.

1862–1900, 1900–1960-luku

Yhdysvaltain sisällissodan aikana annettiin ns. Morrillin maanjakolaki, jonka perusteella liittovaltio antoi jokaiselle senaattorille ja kongressiedusjalle 30 000 eekeriä maata osavaltion rahoituksella toimivien teknillistä ja maatalouskoulutusta antavien opistojen perustamista varten. Perustettiin mm. Michiganin, Illinoisin yliopistot. Kyse oli alueellisesta kehittämistoimenpiteestä. Tasa-arvoajattelu vahvistui, korkeakoulutus ei ole enää elitismia. Syntyivät historiallisesti mustat collegeet ja yliopistot (*HBCU*).

Samalla alettiin keskustella humanististen tieteiden vahvasta asemasta ja opiskelun vapaudesta tutkimuksen kustannuksella ja saksalaisen mallin hyödyllisyydestä. Akateeminen vapaus kuitenkin säilyi ja korkeakoulutuksen määrittely neljän vuoden opiskeluksi ilman ennalta tehtyä sisällön määrittelyä säilyi.

1960-luvulta nykypäivään

Korkeakoulutuksen mahdollisuus laajeni entisestään kansalaisoikeustaistelun myötä (*civil rights fight*), koulutusta massoille, opiskelijamäärät kasvoivat 28%, korkeakoulutuksesta tuli kansalaisoikeus, syntyi kaksivuotinen *Associate* -tutkinto, opiskelijat siirtyivät yksityisistä korkeakouluista julkisiin, tutkintoon johtavaa korkeakoulutusta antaa nykyään hieman alle 4 400 akkreditoitua korkeakoulua.

Perustutkintotason opinnot

Solja Ryhänen, Jyväskylän yliopisto -- solja.ryhanen@adm.jyu.fi
Kirsi Tolvanen, Tampereen ammattikorkeakoulu -- kirsi.tolvanen@tamk.fi

Perustutkintotason tutkintoja Yhdysvalloissa ovat kaksivuotinen *Associate's degree* tai yleensä nelivuotinen kandidaatin tutkinto (*Bachelor's degree*). *Associate degree* -tutkintoja tarjoavat useimmiten ns. *Community College*:t, joista opiskelijat voivat siirtyä työelämään tai hakeutua suorittamaan kandidaatin tutkintoa. Kandidaattitutkintojen tutkintonimikkeet ovat yleensä joko *Bachelor of Arts* tai *Bachelor of Science*, mutta tietyillä ammatillisesti suuntautuneilla aloilla voidaan myöntää tutkintonimike, joka identifioi opintoalan (esim. *Bachelor of Nursing*). Opiskelija voi saada luettua hyväksi *Community Collegessa* suoritettut opinnot *Bachelor*-tutkintoon opintoalan säilyessä samana.

Undergraduate -opiskelijat ovat yleensä 18–22 -vuotiaita ja naisten osuus on 59 % opiskelijoista. Hakijoista suurin osa tulee yliopiston lähialueelta, sillä lukukausimaksut ovat alhaisempia kotiosavaltion opiskelijoille. Lukukausimaksut ovat julkisissa yliopistoissa keskimäärin 5 500–13 000 dollaria ja yksityisissä keskimäärin 13 000–34 000 dollaria vuodessa.

Yhdellä hakemuksella voidaan hakea useaan korkeakouluun ja hakulomake on nykyisin yleensä sähköinen. Hakemuksen liitteeksi vaaditaan yleensä essee, jonka avulla testataan hakijan kirjallista ilmaisua. Lukion päästötodistus ja *Scholastic Assessment Test (SAT)* pyydetään pääsääntöisesti myös. Näiden lisäksi hakijoita voidaan arvioida suosituskirjeiden ja opiskelijan vapaa-ajan harrastuneisuuden pohjalta. Ulkomaalaisten hakijoiden tulee osoittaa englanninkielen taitonsa tavallisin TOEFL (tai IELTS) -kielitestillä. Hakemuksia tarkastellaan kokonaisuutena ja jokainen oppilaitos päättää, mitä seikkoja he painottavat opiskelijoita valittaessa. Sisään pääsykriteerit eivät täten ole läpinäkyviä. UG-opiskelijoiden valinnasta vastaa erillinen hakutoimisto. Ulkomaalaiset opiskelijat ovat tärkeä hakijajoukko amerikkalaisille korkeakouluille. Ulkomaalaisten osuus on tällä hetkellä 2,1 % koko opiskelijamäärästä.

Bachelor-tutkinnon laajuus on yleensä 120 *credits* ja se jakautuu kolmeen

osaan; yleisopintoihin (*general education*), pääaineopintoihin ja vapaaehtoisiin opintoihin (*free electives*). Pääainetta vaihdetaan usein monta kertaa tutkinnon suorittamisen aikana, millä pyritään parantamaan työllistymismahdollisuuksia. Hakeminen suosituimpiin korkeakouluihin ja ohjelmiin aloitetaan jopa vuotta ennen opintojen alkua, mutta täytohakua vähemmän suosittuihin ohjelmiin saatetaan tehdä aivan lukukauden alkuun saakka. Opiskelijoita valitaan jopa kaksinkertainen määrä aloituspaikkoihin nähden, jotta varmistettaisiin riittävä määrä paikan vastaanottavia opiskelijoita. Koulutuksen markkinointi on noussut yhä tärkeämpään rooliin ja hyvistä hakijoista kilpaillaan. Valtion yliopistoihin hakijoista hyväksytään n. 68 % ja yksityisiin n. 60 %.

Vertailtaessa suomalaisia ja amerikkalaisia *undergraduate*-opintoja nousee esiin seuraavia eroavaisuuksia:

- Amerikkalainen korkeakoulujärjestelmä on joustavampi pääaineen vaihtamisen suhteen
- Yhdysvalloissa on yleistä siirtyä korkeakoulusta toiseen opintojen aikana
- Sisään pääsykriteerit eivät ole välttämättä läpinäkyviä amerikkalaisissa korkeakouluissa
- Haku UG-opintoihin tapahtuu yleensä sisään pääsykokeiden sijaan vain hakupapereiden perusteella
- Amerikkalaisiin UG-tutkintoihin sisältyy eurooppalaisiin tutkintoihin verrattuna laajempi yleissivistävien opintojen osuus

Graduate Study

Timo Ahonen, Lahden ammattikorkeakoulu -- timo.ahonen@lahdenamk.fi
Anitta Etula, Kuopion yliopisto -- anitta.etula@utu.fi

Jatkotutkinnot

Bachelor-tutkinnon jälkeen opiskelija voi jatkaa *graduate degree* -opintoja tavoitteenaan *Master's degree* ja *Doctoral degree* -jatkotutkinnot. Näitä tutkintoja tarjoavista laitoksista käytetään yleensä nimeä *Graduate School*. Opiskelija voi myös jatkaa tavoitteenaan yliopistollinen ammattitutkinto, *First Professional Degree*, joita suoritetaan mm. lääketieteessä ja oikeustieteessä.

Master-tutkinnon suorittaminen vaatii tavallisimmin kahden vuoden opinnot *Bachelor*-tutkinnon jälkeen. Tohtorintutkintoon voi hakea joko suoraan *Bachelor*-tutkinnon suorittamisen jälkeen tai *Master's*-opintojen jälkeen. Tutkinnon suorittaminen kestää alasta ja pohjakoulutuksesta riippuen 4–7 vuotta.

First Professional Degree -ohjelmia ei opiskella *undergraduate* -tasolla, ja ohjelmiin pyritään *Bachelor*-tutkinnon suorittamisen jälkeen. Ohjelmat kestävät yleensä 3–4 vuotta.

Hakuprosessi

Amerikkalaisiin korkeakouluihin ei ole valtakunnallista yhteishakua. Haku on oppilaitoskohtainen, ja hakuaajat ja vaatimukset vaihtelevat huomattavasti. Joissakin oppilaitoksissa hakuaika syksyllä alkaviin opintoihin päättyy edellisen vuoden marraskuussa, toisissa hakuaika jatkuu myöhäiseen kesään asti. Tiedot löytyvät kunkin korkeakoulun omilta nettisivuilta.

Koulutusorganisaatiot jaetaan yleisesti tiukan selektiivisiin, vähemmän valikoiviin tai vapaan hakemismenettelyn omaaviin. Valikoivissa koulutusorganisaatioissa ei minimivaatimusten täyttäminen vielä takaa pääsymahdollisuutta (se tarkoittaa pelkästään, että hakija on potentiaalinen, harkittavissa oleva ehdokas).

On havaittavissa lisääntyvä kilpailu kaikissa jatkotutkintoasteissa, samoin opintoihin myönnettävästä taloudellisesta tuesta. Vuosittain on yli 1,26 miljoonaa opintohakemusta, joista hyväksytään alle 50 %, tosin suosituilla aloilla vieläkin vähemmän.

Erityisen kova kilpailu on *PhD*-tason opiskelupaikoista. Vuonna 2006 hyväksymisprosentti oli 58 *Master's*-tason opintoihin ja 25 *Doctoral*-tason opintoihin.

Graduate-opintojen hakuprosessin pääsääntöisesti hajautettu siten, että hakutoimistot hoitavat rutiinit, kuten hakemusten perusvaatimusten täyttymisen tarkastuksen ja hyväksymiskirjeet

yms, mutta opiskelijavalinnan tekee se osasto, mihin opiskelija on hakemassa. Valinnassa painopiste on hakijan lahjakkuudessa ja asiantuntijalausunnoissa. Hakemuksen hyväksyntään ei vaikuta esim. opiskelijan ilmoittama varallisuus, vaan opintoihin mahdollisesti myönnettävä tuki käsitellään vasta hakijan muutoin saatua hyväksynnän. Opintoapurahapäätöksiä tekevät myös aivan eri henkilöt kuin opiskelijavalintaa.

Undergraduate-opinnoissa osastojen ja professoreiden osuus opiskelijavalinnassa on yleensä hyvin pieni: valinnat tehdään hakutoimistoissa opiskelijavalintaan erikoistuneiden ammattilaisten toimesta.

Pääsyaatimukset vaihtelevat suuresti: ne vaihtelevat koulutusorganisaatiosta toiseen, koulutusorganisaation eri ohjelmissa ja jopa vuosittain. Eri koulutusaloilla painotetaan myös eri asioita: kauppatieteet painottavat työkokemusta ja esseitä; oikeustiede painottaa aikaisempaa koulutusta; teoreettiset tieteet ja humanistiset tieteet painottavat akateemista kokemusta ja akateemisia suosituksia.

Opiskelijavalinnassa suositaan yksilöllistä lähestymistapaa: hakijoita ei suoraan verrata toisiinsa, ja mitään minimipisterajoja ei käytetä. Korkeakoulu valitsee hakijoista mielestään parhaat. Varakkuudella tai demografisilla tekijöillä ei ole merkitystä; korkeakouluilla ei myöskään ole mitään tiettyjä rekrytoinnin kohdealueita tai -maita.

Huomiota kiinnitetään hyväksytyjen opiskelijoiden määrässä myös siihen, kuinka moni valituista lopulta ottaa paikan vastaan ja pysyy maksamaan lukukausimaksut; ylitäyttö on tavallista. Toisaalta korkeakoulu panostavat aktiivisesti paljon jo valittujen opiskelijoiden sitouttamiseen uuteen opinahjoonsa, jotta he todellakin kirjoittautuisivat seuraavana syksynä korkeakouluun.

Yleensä *Graduate*-opintoihin hakuprosessiin sisältyvät seuraavat vaatimukset:

- Testit ja minimi pisteytys: GRE, TOEFL ja GMAT
- *bachelor*-tutkinnon GPA (*grade point average*)
- työ- ja tutkielmanäytteet ja portfolio -vaatimukset
- haastattelut ja esiintymiskokeet
- näyte akateemisesta kirjoituksesta
- joissakin tapauksissa työkokemus.

Tällä hetkellä trendeinä ovat erikoistuminen ja poikkitieteelliset opinnot. Erikoistumista (eräänlainen subspecialiteetti) haetaan koulutusohjelmien sisällä jo opiskeluaikana, esim. telekommunikaatio- ja oikeustieteellisissä opinnoissa. Poikkitieteellisyyttä haetaan perusopintojen lisäksi, jotta tutkinnon rakenne paranisi. Opintoihin lisätään kursseja mm. ympäristöky-symyksistä, ilmaston muutoksesta ja terveyteen ja ravitsemukseen liittyvistä kysymyksistä.

Kysytyimpiä aloja ovat luonnontieteet, tekniikka ja liikenne, sekä yhteiskuntatieteet.

Graduate-opintojen lukukausimaksut

- Keskimääräinen akateeminen opintovuosi-maksu on \$26 000.
- Yksityiset koulutusorganisaatiot: keskimääräinen lukukausimaksu \$25 000 (7 000–\$52 000).
- Julkiset koulutusorganisaatiot: keskimääräinen lukukausimaksu \$19 000 (9 000–\$34 000).
- Korkeimmat lukukausimaksut ovat ammatillisilla koulutusaloilla kuten arkkitehtuuri, laki, ja kauppatieteet.

Tilastoja

- Jatko-opiskelijoita vuonna 2005–2006 yli 2,14 milj. Näistä 12 % ulkomaisia opiskelijoita.
- Noin 2/3 jatkotutkinto-opiskelijoista opiskeli julkisissa oppilaitoksissa.
- Vuonna 2005 suoritettujen tutkinnot: yli 530 200 *Master's* -tutkintoa ja yli 45 000 *Doctoral* -tutkintoa.

Vertailtavuus suomalaisiin tutkintoihin

Bologna-prosessin mukainen koulutusjärjestelmien vertailtavuuden mahdollistaminen yhdysvaltalaisen ja eurooppalaisten tutkintojen välillä on jatkuva prosessi, mutta etenee hitaasti. *Master's*-tutkintoa on verrattu eurooppalaiseen maisteritutkintoon, mutta koska Yhdysvalloissa käytäntöjen variointi oppilaitosten kesken on suurta, varsinkin yksityisissä yliopistoissa eurooppalaisten tutkintojen taso päätetään jatkotutkintoihin pyrittäessä pitkälti opiskelijakohtaisesti. Hyvin usein eurooppalaisen maisteritutkinnon suorittanut joutuu ennen tohtoritutkinto-oikeuden saamista suorittamaan *Master's* tutkinnon.

Mitä hyvää tuotavaksi Suomeen

- jatkokoulutuspaikkaa hakevien vierailut yliopistolla ennen hakuprosessia, jolloin mahdollisuus konkreettisesti tutustua po. osastoon, sen henkilöstöön, tavoitteisiin, tutkinnon suorittaneiden sijoittumiseen työelämään, jne.
- korkeakoulujen toimenpiteet valittujen opiskelijoiden sitouttamiseksi korkeakouluun ja opintojen aloittamiseen, opiskelijapalvelut – erityisesti kansainvälisille tutkinto-opiskelijoille



Kustannukset ja rahoitus

Eila Hirvonen, Tampereen teknillinen yliopisto -- eila.hirvonen@tut.fi
Kirsti Virtanen, Turun ammattikorkeakoulu -- kirsti.virtanen@turkuamk.fi

Yleistä opiskelukustannuksista Yhdysvalloissa

(Tiedot perustuvat eri luennoitsijoiden esityksiin)

Julkiset yliopistot saavat osan tuloistaan osavaltiolta. Osavaltion rahoitusosuus vaihtelee osavaltiosta toiseen ja on keskimäärin 34%. Alimmillaan osuus on kuutisen prosenttia. Muu rahoitus muodostuu opiskelijoiden maksamista lukukausimaksuista, yksityisistä lahjoituksista, myyntituloista ym.. Koska yksityiset yliopistot eivät pääsääntöisesti saa osavaltion rahoitusta, ne ovat vapaampia päättämään rahankäytöstään.

Opiskelijoiden maksama lukukausimaksu riippuu siitä, onko opiskelija kotoisin samasta osavaltiosta vai tuleeko hän sen ulkopuolelta (ml. ulkomailta) Jälkimmäisten lukukausimaksut ovat huomattavasti korkeammat

Bachelor -ohjelmissa yksityisten yliopistojen lukukausimaksut ovat USD 13.000–34.000/v. ja julkisten yliopistojen USD 5.500–13.000/v.

Master -ohjelmissa kustannukset vaihtelevat yksityisellä puolella USD 7.000–52.000/v ja julkisella puolella USD 9.000–34.000/v

Yksityisten yliopistojen lukukausimaksut

kasvavat 6 % vuodessa

University of California, Berkeley School of Law korotti lukukausimaksujaan viime vuonna 100 %.

Amerikkalaisista opiskelijoista 76 % saa taloudellista tukea.

Amerikkalaisista opiskelijoista max. 10 % haluaa taloudellista tukea vanhemmiltaan, monet opiskelijat työskentelevät osapäiväisesti opintojensa ohella, joillakin opiskelijoilla on jopa kaksi työpaikkaa

Ulkomaalaisten opiskelijoiden opintojen rahoituksesta oma osuus on lähes 75%, keskimäärin 25 % tulee oppilaitokselta stipendeinä.

Joissakin korkeakouluissa kv-toimistot toimivat kokonaan itse hankitulla rahoituksella

Opiskelijaliikkuvuuden rahoitus

(Esimerkit ja kustannusarviot perustuvat eri luennoitsijoiden esityksiin ja antamiin arvioihin)

Pitkä vaihto eli *exchange*: oman osavaltion opiskelija maksaa lukukausimaksua omaan yliopistoonsa 4000 USD/lukukausi. Jos hän on sen ajan vaihdossa, hän maksaa lisäksi matkansa, majoituksensa ja muut elinkustannuk-

senza vaihtokohteessa. Jos hänen paikalleen tulee ulkomailta vaihto-opiskelija, tämä maksaa vain matkansa, majoituksensa ja muut elinkustannuksensa, ei lukukausimaksua

Lyhyt vaihto eli *study abroad*: jo maksetun lukukausimaksun lisäksi opiskelija maksaa 8 viikon *study abroad* -kokonaisuudesta n. 7000 USD, joka kattaa matkat, majoituksen, elinkustannukset, opintojakson opetuksen sekä hallintokulut. Joissakin tapauksissa opiskelija voi saada pienen stipendin, maksimissaan 500 USD.

2 viikon *study abroad* -ohjelma maksaa tyypillisimmillään 3500–4000 USD.

Exchange-vaihtojen tulee sovitulla ajanjaksolla olla tasapainossa lähtevien ja tulevien opiskelijoiden suhteen, jotta ei syntyisi rahoitusongelmaa

Eräs vaihtoehtoista on rakentaa liikkuvuusyhteistyö siten, että esim. suomalaisesta oppilaitoksesta lähtee muutama opiskelija ns. pitkään vaihtoon ja USA:sta saapuu isompi ryhmä heille räätälöityyn lyhyeen *study abroad* -ohjelmaan. Kaikissa tapauksissa on tärkeää, että molemmat osapuolet kokevat hyötyvänsä yhteistyöstä.

Kv-hallinto ammattina amerikkalaisesta näkökulmasta

Henrik Luikko, Kymenlaakson ammattikorkeakoulu -- henrik.luikko@kyamk.fi
Irinja Paakkanen, Turun yliopisto -- irinja.paakkanen@utu.fi

Tausta

Yhdysvaltalaiset korkeakoulut ja yliopistot toimivat itsenäisesti. Yhteiskunnan ohjaus on vähäistä. Käytännöt, toimintatavat ja organisaatioiden rakenteet vaihtelevat kunkin yksittäisen korkeakoulun omien tavoitteiden ja mahdollisuuksien mukaisesti myös osavaltioiden sisällä. Myös kansainvälisten toimintojen käytännöt ja painotukset vaihtelevat paljon.

Toinen yhdysvaltalaisien korkeakoulujen merkittävä piirre on niiden taloudelliseen hyötyyn tähtäävä toiminta. Korkeakoulut ovat sekä oppilaitoksia että liikeyrityksiä. Tämä heijastuu toimintaan selkeästi ja monin tavoin.

Yleistäen voi todeta, että kansainväliset toiminnot ovat palvelutoimintoja, jotka ohjautuvat korkeakoulujen yleisten strategioiden

mukaisesti. Käytännössä tämä näkyy mm. siinä, että kansainväliset toiminnot mukaetaan opintosuunnitelmiin tai kansainvälisten lahjakkaiden opiskelijoiden, tutkijoiden ja vierailijoiden houkuttelemiseen kyseiseen opinahjoon.

Yleisstrategian lisäksi opintojen kannalta keskeiset kansainvälistymiseen liittyvät linjaukset tehdään opintosuunnitelmista päätettäessä. Kansainvälistymien ei vaikuttanut yleisesti olevan tärkeä prioriteetti, mutta poikkeuksiakin onneksi on.

Kansainväliset toiminnot

Amerikkalaisten korkeakoulujen tarjoamat kansainväliset palvelut voidaan karkeasti jakaa kolmeen osaan:

- ulkomaisille tutkinto-opiskelijoille tarjottavat palvelut (mm. erilliset *Undergraduate Admissions* -toimistot, *Graduate* -koulujen *Recruitment Services*),
- omille tutkinto-opiskelijoille ja henkilökunnalle tarjottavat palvelut,
- ulkomaisille tutkijoille tarjottava rahoitus ja palvelut ja
- tiedottaminen ja markkinointi, jota hoidetaan erityisesti PR-toimistoista mutta itsenäisesti myös haku- ja kv-toimistoista.

Useimmissa korkeakouluissa on kansainvälinen toimisto (*International Office/Office for International Affairs*), joka vierailumme aikana saamamme kuvan mukaan tarjoaa palveluja lähinnä omille tutkinto-opiskelijoille, henkilökunnalle ja ulkomaisille vaihto-opis-

kelijoille sekä joissakin tapauksissa myös valmistelee ja valvoo yliopiston kansainvälisiä yhteistyösopimuksia. Tällaisia toimistoja voi olla myös tiedekuntatasolla. Koska ulkomaisen opiskelijoiden rekrytointi on laajaa, myös hakutoimistoissa ja *Graduate School* -tasolla on varattu henkilö- ja toimintaresurssit ulkomaisen hakijoiden hakemusten käsittelyyn. Hakuvaiheessa painotetaan hakijoiden akateemisten valmiuksien lisäksi henkilökohtaista motivaatiota ja sosiaalista halukkuutta osallistua yhteisön elämään. Toimistojen välinen yhteistyö ei tuntunut kaikissa esimerkitapauksissa strukturoidulta.

Ulkomaisille tutkinto-opiskelijoille tarjottavat palvelut ovat tärkeä osa amerikkalaista kv-toimintaa. Kv-toimistot auttavat opiskelijoita usein esim. viisumeihin ja asumiseen liittyen. Myös englanninkielen opetukseen panostetaan ja tutkinto-opiskelijoiden kielitaidon kehittymistä seurataan.

Ulospäin suuntautuvan liikkuvuuden osalta *Undergraduate* -tasolla kansainvälinen toiminta tuntuu monessa korkeakoulussa painottuvan lähinnä 2 viikon–2 kk:n pituisiin lyhytkursseihin ulkomaisissa kohteissa. Opintojen hyväksi lukemisen varmistamiseksi myös opetus toteutetaan usein omin voimin tai ainakin omien lehtoreiden tiukassa ohjauksessa.

Tässä voi taustalla nähdä selkeän yhteyden opintojen maksullisuuteen. Koska opiskelu on maksullista ja kallista (7 500–50 000 USD/lukuvuosi), ei aikaa haluta ”tuhlata” epävarmaan, partnerista riippuvaan vaihtotoimintaan. Toisaalta amerikkalaisten opiskelijoiden maksuvalmius mahdollistaa taloudelliset resurssit ulkomailla tapahtuvaan lyhytkurssitoimintaan.

Poikkeuksia tästäkin säännöstä oli, esim. Bostonin Yliopisto (Boston University) painottaa edelleen opintoihin liittyvää kansainvälistä toimintansa pitkiin, lukukauden pituisiin ulkomaanjaksoihin.

Kriittisen kuulijan mieleen nousee, miten hyvin amerikkalainen opiskelijoiden ”ryhmämatkailu” tukee henkilökohtaista kielitaidon tai sosiaalisten toimintavalmiuksien kehittymistä yksilötasolla tai antaa eväitä vertailevaan tutkimukseen omalla tieteenalalla.

Keskustelujen pohjalta syntyi käsitys, että useissa korkeakouluissa kansainvälinen organisaatio rakentui kuten usein Suomessakin. Pienehkö keskustuimisto, jonka kanssa yhteistyössä toimivat osa-aikaiset tiedekunta-kohtaiset kv-koordinaattorit.

Amerikkalainen tapa kontrolloida tarkasti

ulkomailla omille opiskelijoille annettavaa kurssitusta luo suuren resurssitarpeen luennojen pitämiseen ja opintojen ohjaamisen ulkomailla. Monilla korkeakouluilla onkin esim. Euroopassa oma organisaatio huolehtimassa opiskelijoiden palveluista. Tuollainen toimintatapa tarvitsee merkittävät henkilö- ja mahdollisesti tilaresurssit ja myös todennäköisesti maksaa paljon.

Kansainväliset hallinnon alan toimijat

Kansainvälisellä toiminnalla yhdysvaltalaisissa korkeakouluissa on pitkät perinteet, mutta kuten he itse ilmaisevat, heillä on myös pitkä perinne olla kiinnostumatta muiden kuin oman maan korkeakoulutuksesta. Useilla, mutta ei todellakaan kaikilla, tapaamillamme alan ammattilaisilla oli *Master* -tutkinto kansainvälisissä suhteissa (*International Relations*) alemman tutkinnon ollessa joltakin muulta alalta ja paljon aiemmin hankittuna. Osalla on tohtorintutkinto alaltaan. Usein henkilön hakeutuminen kansainvälisten asioiden hallintotehtäviin on pohjautunut henkilön omaan perhetaustaan tai kokemuksiin lyhyestäkin ulkomaan vaihdosta tai harjoittelusta lukio- tai opiskeluaikana.

Kansainvälisten suhteiden ammattilaisia tarvitaan suurvalloissa moniin muihinkin tehtäviin, joten alan koulutus on ymmärrettävää. Suomessa alan varsinaista koulutusta on vähän ja alan toimijoilla on moninainen koulutustausta. Toisaalta tuottaako homogeeninen koulutustausta liian samalla tavalla ajattelevia toimijoita?

Kansainvälisellä yhteistyökentällä on lukuisia erilaisia katto- ja yhteistyöjärjestöjä osavaltio ja liittovaltiotasolla. Näistä tänä vuonna 60 vuotta täyttävä NAFSA mainittiin usein alan ”kattojärjestönä” ja tärkeimpänä koulutusorganisaationa, jota kautta alan ammattilaiset kouluttavat itseään ja välittävät tietoja lainsäädäntöuudistuksista ja parhaista käytänteistä. NAFSA on alun perin kehittynyt 1950-luvulla *Foreign Student Advisor* -toimijoiden tarpeesta luoda yhteisiä käytäntöjä ja muuta yhteistoimintaa, ja paisunut nykyiseen, mammuttimaiseen kokoonsa. Kaupallinen toiminta on integroitunut osaksi amerikkalaisten korkeakoulujen kansainvälistymistä, ja näin ollen myös NAFSA:ssa ovat nykyisin voimakkaasti mukana erilaisten palvelujen tarjoajat, kuten esim. vakuutusyhtiöt, matkojen järjestäjät, tietojärjestelmien toimittajat jne. Se pystyy myös vaikuttamaan yleiseen

mielipiteeseen toiminta-alueellaan.

Tätä taustaa vasten sanoisimme, että amerikkalaisella kv-hallinnolla professionaalisena eniten annettavaa siinä, että aktiivinen molemminpuolinen yhteistyö ja vertaisarvioinnit avaavat silmiämme näkemään, miten asioita hoidetaan ja niistä ajatellaan Euroopan unionin koulutusyhteistyökuvioiden ulkopuolella. Meidän on huomioitava, että soveltuvien kollega ei aina työskentele kv-toimistossa, vaan sijoituspaikka voi olla muualla korkeakoulun hallinnossa tai jopa tiedekuntatasolla. Emme myöskään saa yleistää, vaan taustatyö yhteistyötä tehdessä on tehtävä laajemmaltikin. Tilaukoulutuksen ollessa jo mahdollista ja hallituksen kaavaillessa lukukausimaksuja EU/ETA-maiden ulkopuolisille opiskelijoille, on meidän suomalaisten kv-hallinnon asiantuntijoiden koulutauduttava myös omaksumaan parhaimmat käytänteet maamme ulkopuolelta ja soveltamaan niitä tulevan kv-strategian ja omien korkeakoulujemme linjavetojen mahdollistamiseksi. Tätä ammatillista henkilöstökoulutusta ja tietotaidon lisäämistä kannattaa tehdä myös kansallisena yhteistyönä, mistä Fulbright Centerin koordinoima opintovierailu yhteen suurista koulutusta tarjoavista maantieteellisistä alueista on hyvä esimerkki.

Ajankohtaista kv-liikkuvuuden alalla Yhdysvalloissa

Sanna Jeskanen, Pohjois-karjalan ammattikorkeakoulu -- sanna.jeskanen@pkamk.fi
Johanna Julin Lilius, Hanken -- johanna.lilius@hanken.fi

I USA är man allt mer medveten om att för att USA ska klara sig i konkurrensen i en allt mer globaliserad värld så är det viktigt att man i utbildningen i allt högre utsträckning ser till att studerande får internationell erfarenhet. Att lära sig andra språk och kulturer och tillägna sig färdigheter som kommer via utbytesstudier har allt mer uppmärksammats. Den senaste *Lincoln Commission* rapporten föreslår därför det ambitiösa målet att sända 1 miljon studerande utomlands per år. I USA finns det ca 14 miljoner studerande och idag åker enbart ca 1% på utbyte.

Det amerikanska utbildningssystemet är mycket decentraliserat och mångfaldigt, dvs det finns inte ett amerikanskt utbildningssystem, utan många olika. Det finns inte heller någon nationell statlig aktör vad gäller internationella program, internationellt studentutbyte eller överlag internationella aktiviteter. Varje delstat och universitet förverkligar internationalisering och studentutbyte på sitt eget sätt. Vad internationellt studentutbyte betyder och hur det görs varierar därmed från universitet till universitet.

I USA är olika föreningar och sammanlutningar (*associations*) erkända aktörer i det amerikanska utbildningssystemet i och med att det inte finns en nationell statlig aktör för utbildningsfrågor. IIE (*Institute of International Education*) är en "non-profit" organisation som arbetar för att de amerikanska studenterna i allt högre grad under studierna ska få internationell erfarenhet. IIE samlar in och publicerar årligen data om studentmobilitet i rapporten *Open Doors* med stöd av "U.S. Department of State". IIE administrerar flera olika stipendieprogram, som finansieras av Förenta Staternas regering, t ex *Gilman International Scholarship Program* och *the Fulbright US Student Program* och som har som mål att öka antalet studerande som åker utomlands. IIE utför också undersökningar och surveys för att reda ut var det finns kapacitet att ta emot amerikanska studerande.

Enligt IIE växer antalet amerikanska studenter som deltar i utbytesstudier ("*Study Abroad*") av olika slag. 223,534 amerikanska utbytesstudenter fick "*academic credit*" av sina utlandsstudier under läsåret 2005–2006. Detta är en ökning med 8,5 % jämfört med tidigare år. De flesta amerikanska utbytesstudenter åker till Europa, dvs 58 %. Storbritannien är den populäraste utbytesdestinationen, men också icke-engelskspråkiga länder ss Italien, Spanien, Frankrike och Tyskland är populära. Finland låg på 24:e plats bland de europeiska

destinationerna under läsåret 2005/2006. Under läsåret 2005/2006 studerade 150 amerikanska studenter i Finland. Av de studenter som åker till USA är 60 % från Asien. Under år 2005/2006 studerade 2,5 gånger fler internationella studenter i USA än amerikanska studenter utomlands.

Yleisimpiä vaihto-opiskelumuotoja amerikalaisten keskuudessa v. 2005/2006 olivat lyhyet, alle 8vk:n vaihdot. Tämä suuntaus jatkuu edelleen. Lukuvuonna 2005–2006 vain n. 6 % ulkomailla opiskelleista oli pitkässä eli koko lukuvuoden kestävässä vaihdossa. Monille amerikkalaisille korkeakouluille pitkät vaihdot ovat haasteellisia ja eikä yhtä itsestään selviä, kuin suomalaisessa vaihtojärjestelmässä.

Amerikkalaiset suosivat siis lyhyitä, 2–8vk kestäviä opiskeluvaihtoja. Tämä johtuu pitkälti siitä, että ulkomailla suoritettujen opintojen korvaavuuuskäytäntö on varsin joustamaton Yhdysvalloissa. Ulkomailla suoritettujen opintojen tulisi olla vastaavia, kuin mitä kotikorkeakoulussa. Kun opiskelu USA:ssa on kallista, niin luonnollisesti opintojen kesto ei saisi pitkittyä.

Moni amerikkalainen korkeakoulu on perustanut kampuksia ulkomaille. Näihin ulko-

mailla sijaitseviin kampuksiin on helppo lähteä opiskeluvaihtoon, kun opinto-ohjelma on sama kuin Yhdysvalloissa. Tällaisessa vaihdossa jää kuitenkin paikalliseen väestöön ja erilaiseen opiskelukulttuuriin tutustumisen vähäiseksi.

Lyhyiden vaihtojen suosimiseen on syynä myös se, että amerikkalaiset opiskelijat työskentelevät opintojensa ohessa ja pitkä opiskelujakso ulkomailla laskee näin ollen tulotasoa. Kun amerikkalainen opiskelija on ulkomailla vaihdossa, hän maksaa lukukausimaksun omaan korkeakouluunsa. Tällä tavallaan rahoitetaan sitten ulkomaalaisen vaihto-opiskelijan maksuton opiskelu amerikkalaisessa korkeakoulussa.

Joissain amerikkalaisissa korkeakouluissa on sellainen yhteistyösopimus eurooppalaisten korkeakoulujen kanssa, että yhtä amerikkalaista ryhmää (n. 2vk:n opintomatka) vastaan voi eurooppalainen korkeakoulu lähettää yhden opiskelijansa koko lukuvuodeksi Yhdysvaltoihin. Jotain tämän kaltaista vaihtotoimintaa suomalaisetkin korkeakoulut voisivat harkita.

Suomalaiset korkeakoulut eivät tarjoa "*short term study abroad*" mahdollisuuksia. Tässä suomalaisten tarjonta ja amerikkalaisten kysyntä eivät kohtaa. Suomalaisilla ja

Eri tyyppisten amerikkalaisten korkeakoulujen opiskelijoiden liikkuvuus ulkomaille v.2004/5

Associate's	70 % lyhyessä vaihdossa 30 % keskipitkässä vaihdossa 0,4% pitkässä vaihdossa
Baccalaureate	42 % lyhyessä vaihdossa 51 % keskipitkässä vaihdossa 7 % pitkässä vaihdossa
Master's	56 % lyhyessä vaihdossa 38 % keskipitkässä vaihdossa 6 % pitkässä vaihdossa
Doctoral	52 % lyhyessä vaihdossa 42 % keskipitkässä vaihdossa 6 % pitkässä vaihdossa

Lyhyt vaihto = kesäkausi, *January term* (yksi kuukausi), alle 8vk

Keskipitkä vaihto = 8vk– yksi lukukausi

Pitkä vaihto = lukuvuosi tai kalenterivuosi

(*Current Trends in U.S. Study Abroad & The Impact of Strategic Diversity Initiatives, IIE*)

amerikkalaisilla korkeakouluilla on eri näkemys mitä vaihto-opiskelu on.

Eniten vaihtoon lähtevät seuraavien alojen opiskelijat: *social sciences, humanities, business and management*. Kasvava kiinnostus on myös *telecommunication* sektorin ja tekniikan alojen opiskelijoilla. Telecom-sektori olisi suomalaiselle korkeakoululle mahdollisuus houkutellessa amerikkalaisia opiskelijoita Suomeen.

Työharjoittelu on joillekin aloille ja joissain yliopistoissa pakollinen osa opintoja. Yksi yhteistyömuoto voisikin olla vastavuoroinen työharjoittelupaikkojen sekä kieli- ja kulttuuripintojen tarjoaminen amerikkalaisten ja suomalaisten korkeakoulujen välillä.

SUNY New Paltz, State University of New York on kehittänyt oman ohjelman työharjoittelupaikkojen välittämiseen New Yorkin alueen yrityksistä. Tähän ohjelmaan osallistuminen on maksullista ja suomalaiset korkeakouluopiskelijat ovat tervetulleita.

Yhdysvalloissa ei siis ole kansallista politiikkaa, joka ohjaisi korkeakoulujen kansainvälistymistä. NAFSA (*Association of International Educators*) tekee jatkuvasti työtä sen eteen, että Yhdysvalloissa saataisiin aikaiseksi yhteinen kansainvälistymisstrategia korkeakoulutuksen saralle. Tällä hetkellä

jokainen korkeakoulu päättää itsenäisesti kansainvälistymiseen liittyvistä toiminnoista ja hallinnoi niitä. On jokaisen korkeakoulun omissa harkinnassa kehittääkö kv-strategiaa ja miten se sopii yhteen korkeakoulun yleisen strategian kanssa. Kasvavassa määrin amerikkalaiset kampukset sitoutuvat laajentamaan kansainvälistä yhteistyötä ja opiskelijoiden liikkuvuutta.

Varje universitet förverkligar som nämnts internationalisering och studentutbyte på sitt eget sätt. Vad internationellt studentutbyte betyder och hur det görs varierar därmed från universitet till universitet. Det är därför viktigt att ta reda på hur ett universitet man vill samarbeta med har organiserat sina internationella aktiviteter och vilka program och aktiviteter de har och är intresserade av. Om ett universitet är statligt eller privat påverkar t ex vilka internationella kontakter och aktiviteter ett universitet har utarbetat.

Många universitet har allt oftare en central byrå för internationell verksamhet som tar alla aspekter av internationalisering i beaktande, inte enbart studentutbyte eller service och tjänster för studerande (*Student Services*). Man försöker i högre grad få med akademiker och akademiska frågor i verksamheten. Och

internationalisering blir allt oftare en del av ett universitets mission.

Yksi este tai hidaste suomalaisten ja yhdysvaltalaisen korkeakoulujen yhteistyön aloittamiselle on rahoituslähteiden puute. Yhteistyön aloittaminen vaatii henkilökohtaisia tapaamisia ja tällaiseen toimintaan eivät useinkaan korkeakoulujen omat varat riitä. Eurooppalaisessa yhteistyössä näihin valmiuteihin vierailuihin on olemassa rahoitusta.

Källor:

- *Föreläsare under studiebesöket till USA 11-15.2.2008*
- *Cooperation with a University in the United States, NAFSA's Guide to University Linkages, rev. ed. Martin J. Tillman, Editor, 2007, NAFSA; Association of International Educators*
- *Current Trends in U.S. Study Abroad and the Impact of Strategic Diversity Initiatives. IIE Study Abroad White Paper Series. Issue Number 1, May 2007, Institute of International Education.*



Yhteistyö amerikkalaisten korkeakoulujen kanssa

Mervi Rantanen, Teknillinen korkeakoulu -- mervi.rantanen@tkk.fi

Marja Räikkönen, Hämeen ammattikorkeakoulu -- marja.raikkonen@hamk.fi

Sopivan amerikkalaisen yhteistyökorkeakoulun löytäminen

Leimaa-antavinta amerikkalaiselle korkeakoulujärjestelmälle on sen monimuotoisuus: hieman kärjistään voidaan sanoa, että korkeakoulutuksen suhteen Yhdysvallat koostuu 50 valtiosta, eikä missään näistä 50 valtiosta ole yhtenäistä korkeakoulujärjestelmää. Liittovaltio ei ole korkeakoulujen pääasiallinen rahoittaja eikä koordinoi saati kontrolloi niitä. Yhdysvalloissa on sekä julkisia että yksityisiä korkeakouluja. Yksityiset korkeakoulut eroavat julkisista hyvin vähän akateemisessa mielessä, sen sijaan hallinnon arvioidaan usein olevan kevyempää ja joustavampaa yksityisissä korkeakouluissa (esim. kouluilla on mahdollisuus joustaa lukukausimaksuissa).

Tietoa amerikkalaisista kouluista saa mm. seuraavista lähteistä:

- *Carnegie Classification of Higher Education* -lista on valtakunnallinen ja tärkein apuväline oikeantasaisen korkeakoulun löytämiseksi
- IIE – *Institute of International Education*
- NAFSA jäsenluettelo
- Fulbright Center Helsingissä

Neuvoja ja kokemuksia kannattaa kysyä myös muilta suomalaisilta korkeakouluilta, joilla jo on toimivia suhteita amerikkalaisiin korkeakouluihin. Sopivan ja oikean yhteistyökorkeakoulun löytämiseksi kannattaa tehdä huolellista omaa taustatyötä.

Ensimmäiset askeleet yhteistyön suunnittelussa:

- Tiedä mitä haluat: Mitkä ovat yhteistyön tavoitteet? Muista, että erinomaisuus tutkimuksessa ei välttämättä korreloi hyvän vaihtoyhteistyön kanssa.
- Varmista amerikkalaisen korkeakoulun taso ja koulutusalan/-alojen laatu.
- Sopivatko ajatellun yhteistyökorkeakoulun visio ja missio yhteen tavoitteidesi ja oman koulusi arvojen kanssa?
- Mitä yhteistä amerikkalaisella koululla ja omalla koulullasi on?
- ”*Mutual benefit*” – molemminpuolinen hyöty ja lisäarvo on varmistettava.
- Opiskelijavaihdon ehdot (tavoitteena *win-win* tilanne, ei välttämättä luvuissa tai rahassa mitattuna)

Yhteistyöstä neuvottelemisen

Sopimusneuvotteluja edesauttaa jos yhteistyökumppaneilla on ymmärrys toistensa rakenteiden, toimintatapojen ja tavoitteiden eroista ja yhtäläisyyksistä. Omat tavoitteet ja toimintatavat kannattaa tuoda esiin mahdollisimman selkeästi ja avoimesti. Havaitut erot esimerkiksi toimintatavoissa kannattaa selittää mahdollisimman yksityiskohtaisesti.

Kansainvälisten asioiden hallinto on monissa amerikkalaisissa kouluissa hajautettu. Siksi oman työpanoksen saattaa vaatia sen selvittäminen, miten ja millä tasolla päätökset esimerkiksi kansainvälisen yhteistyösopimuksen tekemisestä tehdään. Suora kontakti akateemiseen henkilökuntaan tiedekuntatasolla on kuitenkin perusedellytys neuvottelujen aloittamiselle. Yleisesti voidaan sanoa, että opiskelijavaihtoa koskevat sopimukset neuvotellaan usein tiedekuntatasolla, kun taas koulutusyhteistyötä koskevat sopimukset (erityisesti kaksoistutkinto-ohjelmat ja vastaavat) vaativat korkeakoulun korkeimman tason – toisinaan jopa osavaltion tason – päätöksentekoa. Sopimusneuvottelut viimeksi mainituissa tapauksissa kestävät helposti kolme vuotta tai jopa pidempään.

Yhteistyön toteuttaminen opiskelijavaihdossa

Kaikki amerikkalaiset korkeakoulut ovat periaatteessa kiinnostuneita opiskelijavaihdosta, mutta koulut ovat kansainvälisen liikkuvuuden suhteen hyvin eritasoisia: osalla kouluista on pitkä kokemus opiskelijavaihdon toteuttamisesta, osalla ei ole juuri mitään kokemusta. Tavanomaisin muoto amerikkalaisista opiskelijaliikkuvuutta ovat ns. ”*Study Abroad*” -jakso. Ne ovat yleensä 2–6 viikon jaksoja, joissa oma opettaja on ryhmän mukana. Yksi mahdollisuus vastavuoroiseen liikkuvuuteen onkin mahdollistaa partnerikorkeakoulusta tulevan opiskelijaryhmän intensiivijakso, jota vastaan voi saada ilman lukukausimaksua muutaman suomalaisen opiskelijan pidemmälle vaihtojaksolle amerikkalaiseen partnerikorkeakouluun.

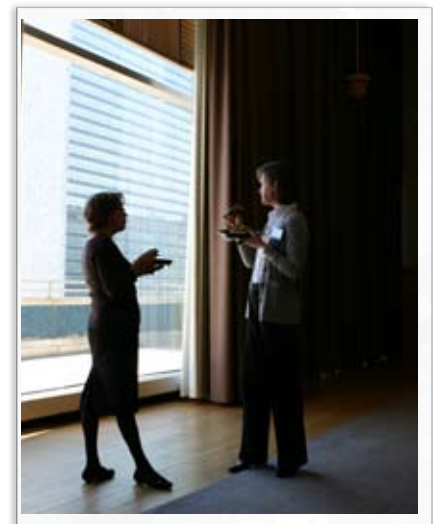
SUNY New Palzin asiantuntijan mukaan amerikkalaiset opiskelijat arvostavat mm. yksityiskohtaisen tiedon saamista seuraavista asioista ennen vaihtopäätöksensä tekemistä: kurssikuvaukset, englanti opetuskielenä, kurssien vastaavuus kotiyliopiston kurseihin (hyväksi lukeminen), asuminen, opiskelijapalveluiden toimivuus ja kattavuus, internet-

yhteydet (koulussa, asunnoissa jne.), orientaatio, mahdollisuus osallistua järjestetyille matkoille Suomen naapurimaihin ja kohteisiin Suomessa, opiskelun ja elämisen kustannukset. Oman korkeakoulun markkinoinnissa kannattaa myös muistaa, että Amerikassa myös vaihtojaksojen suhteen vanhemmat ovat usein keskeisiä päätöksentekijöitä.

Paitsi näihin kysymyksiin vastaamalla omaa korkeakoulua ja Suomea kannattaa markkinoida ja tehdä näkyvämmäksi mm. korostamalla oman korkeakoulun vahvuuksia (mitä ainutlaatuista meillä on?), ilmaisia opintoja, suomalaisten korkeakoulujen hyviä opiskelijapalveluita, harjoittelumahdollisuutta (jos sellainen on), suomalaista tietoyhteiskuntaa ja suomalaisen yhteiskunnan turvallisuutta sekä Suomen geopoliittista asemaa kilpailutekijänä.

Taustaksi myös:

- *Cooperating with a university in the United States, NAFSA's Guide to Interuniversity Linkages, Martin J. Tillman (ed.) (2007)*
- *A brief guide to U.S. Higher education, American Council on Education (2007)*



Millä eväillä USA:sta ulkomaille ja vaihtoon?

Riitta Salmi, Kuvataideakatemia -- riitta.salmi@kuva.fi

Arja Majakulma, Laurea ammattikorkeakoulu -- arja.majakulma@laurea.fi

Millaisia vaihtoehtoja amerikkalaisilla opiskelijoilla ja tutkijoilla on lähteä vaihtoon?

- Vaihtoon lähtevät opiskelijat tyypillisesti *undergraduate*-vaiheessa
- ”Perinteiset” pidemmät opiskelijavaihdot kansainvälisiin sopimuskorkeakouluihin
- Vastaanottavien korkeakoulujen ulkomaisille opiskelijoille järjestämät koulutusohjelmat
- *Short-term programmes* (kesä, tammi-kuu, 1–6 viikkoa) amerikkalaisen korkeakoulun järjestämät lyhyet ohjelmat oman opettajan johdolla
- Opiskelijoiden lähettäminen omalle kampukselle ulkomailla yhdeksi jaksoksi (NYU), jotka voivat olla yhteydessä paikallisiin korkeakouluihin
- *Service learning, community service* tai harjoittelu. Harjoittelun osuus ulkomaisesta vaihdosta kasvussa (jo 60 % esim. Boston Universityssä).
- *Free moving* mahdollista mutta vaikeaa
- Henkilöstölle *research leave*

Miten amerikkalaisia opiskelijoita houkutelaaan vaihtoon?

Opiskelijat hakevat vaihdolta yleensä (State University of New York - New Paltz)

- opintoja englanniksi
- verkkisivuja joilta löytyy tarkat kuvaukset tarjolla olevista opinnoista. Yliopistojen *Study abroad* -ohjelmat voivat olla myös hyvin linkittyneitä keskenään, jolloin opiskelijalla on suuri valikoima vaihtoehtoja käytössään.
- asuntoja joko kampuksella tai muualla ympäristössä, ja hyvää etukäteistietoa asumisesta
- hyviä tukipalveluja kv-toimistolta tai muulta henkilöstöltä:
 - orientaatio-ohjelmaa
 - internetyhteyksiä
 - opiskelijaelämää, toimintaa opintojen lisäksi, urheilumahdollisuuksia
 - järjestettyjä matkoja lähialueelle (Skandinavia, Baltia, Venäjä)
 - tietoa kustannuksista
- Lisäksi tyypillisesti haetaan:
 - tunnettuja korkeakouluja: Oxford...
 - tutkintoon hyväksi luettavia opintoja
 - joko helppoa ja turvallista (*millennium generation*) tai eksotiikkaa
- Joillakin eurooppalaisilla stipendiohjelmissä on USA:ssa omia rekrytointitoimistoja (mm. DAAD), jotka järjestävät ”rekrytointikierroksia”, vierailevat seminaareissa ja

infotilaisuuksissa.

Yliopisto saattaa aloittaa myös *Study abroad* -ohjelman tarjoamalla aluksi maksuttomia jaksoja (University of Massachusetts Boston). Ohjelman vakiinnuttua myös maksullisuus käyttöön.

- Turvallisuuden, vakuutusten, terveydenhuollon yms. tukitoimien huomioiminen ja varmistaminen
- Tarjotaan lyhyitä kursseja, valmiita paketteja
- Markkinointia esim. esitteiden, huivien, valokuvakilpailujen avulla.
- Ohjeita vaihtoon hakeutuville:
www.iiepassport.org
- Rahoitusmahdollisuuksia:
www.studyabroadfunding.org

Miten vaihdot toimivat?

Suurta vaihtelua korkeakoulujen välillä. Yliopistojen kansainvälisen toiminnan strategiat hyvin erilaisia, joidenkin pääpaino on lyhyissä opintomatkan tapaisissa ulkomaanjaksoissa, joiden yhteydessä ei edes ole mahdollisuutta tutustua paikalliseen kulttuuriin ja ihmisiin. Toiset yliopistot (mm. Boston University, University of Massachusetts Boston) painottavat pitkiä, lukukauden mittaisia vaihtoja. Näissä opiskelijalta myös odotetaan vastaanottavan maan kieliointoja.

Miten opiskelijoita valmennetaan?

Study abroad advisors tärkeitä

- apua paperiasioissa
- silta opiskelijoiden, opettajien ja perheen välillä
- suunnittelu ohjataan aloittamaan jo ensimmäisenä opiskeluvuotena, vaihto tyypillisesti kolmantena, *junior*-vuotena

Sudenkuoppia opiskelija- ja tutkijavaihdossa?

- Ulkomailla opiskelun kalleus selkeästi eniten hankaloitava tekijä. Vaikka esim. Suomi ei peri lukukausimaksuja, elinkustannukset Suomessa korkeat.
- Yleinen vähäinen kansainvälinen kokemus ja kielitaito – haluttomuus lähteä
- Opiskelijat ovat usein työssä opintojen ohella rahoittaakseen opintonsa, ja pitkät vaihdot ovat hankalia
- Perinteiset kohteet (UK, Pariisi, Italia) houkuttelevat, muita ei tunneta hyvin
- Pelätään ongelmia hyväksiluvussa
- Mukavuudenhalu, ei haluta erityisiä

ponnisteluja

- Tutkinto-opiskelun suhteen epäillään, onko ulkomaisella tutkinnolla arvoa USA:n työmarkkinoilla
- Opiskelijan vanhempien (eli useimmiten opintojen maksajan) osuus päätöksen teossa?

Miten Suomessa voitaisiin soveltaa amerikkalaisia käytäntöjä?

Suomen markkinoinnissa huomioitavaa jos haluaa houkutella amerikkalaisia opiskelijoita vaihtoon Suomeen SUNY - New Paltz:

- tehokkaampi markkinointi, Suomea ei tunneta
- markkinointivaltteja esim. hyvä korkeakoulutus, ilmaiset opinnot
- yksittäisen korkeakoulun ominaispiirteiden ja erityisyyden korostaminen ”*As many roads, as many models*”. Esim. amknäkökulmasta harjoittelumahdollisuudet
- *heritage students*: yhteydet korkeakouluihin alueilla, joilla suomalaisperäistä väestöä
- Suomessa vaihdossa olleiden käyttäminen markkinoinnissa
- rekrytointi pitäisi aloittaa jo BA -tasolla ja amerikkalaisen yliopistomaailman erityispiirrettä eli *community college*-järjestelmää voisi rekrytoinnissa hyödyttää.

myös:

- hyvät palvelut
- vaihdon etujen selkeä kuvaus
- Lyhyitä kursseja myös meiltä. Yksi mahdollisuus vaihdon järjestämiselle on esim. että tarjotaan lyhytkurssi-mahdollisuutta amerikkalaiselle opiskelijaryhmälle ja saadaan vastineeksi pitempi vaihtomahdollisuus suomalaiselle opiskelijalle. Amerikkalainen puoli korosti myös sitä, että vaihdoista on oltava molemminpuolista hyötyä ja suhteet aktiiviset eli laatu on tärkeä, ei vain määrä.

Lisätietoa

- *Tilastotietoa vaihdoista ulkomaille: www.opendoors.iienetwork.com*
- *ja julkaisu ”Current trends in U.S. study abroad & the impact of strategic diversity initiatives”*

Suomen ja suomalaisten korkeakoulujen markkinointi U

Harri Malinen, Lapin yliopisto -- harri.malinen@ulapland.fi

Katri Salmi, Haaga-Helia ammattikorkeakoulu -- katri.salmi@haaga-helia.fi

Mahdollisia yhteistyökumppaneita suomalaiselle korkeakoululle USAssa ovat yksityiset yliopistot, osavaltioyliopistot sekä soveltuvin osin community college.

Suomen, tuon Yhdysvalloissa vielä kovin tuntemattoman pienen laadukkaan ja mahtavan korkeakoulutusmaan vahvuudet.

- Tutkijakoulut, huippuyksiköt
- Lukuisia englanninkielisiä koulutusohjelmia undergraduate, graduate ja postgraduate tasoilla
- Turvallisuus – yksi keskeisimmistä elementeistä kansainvälisessä opiskelijaliikkuvuudessa
- Hyvä tai erinomainen opiskelija – opetta-

kävi ilmi, että on tärkeää osallistua NAFSAan, jotta korkeakoulu tai maa saisi näkyvyyttä USA:ssa. Yksi idea keskusteluista oli, että Suomi voisi osallistua NAFSA Exhibition osastolle omana osastonaan ilman että vesitämme Suomi Brandiä muiden pohjoismaiden kanssa. Tämä saisi mahdollisesti Suomen erottumaan paremmin joukosta. On tietenkin ymmärrettävä millaisen taloudellisen lisäpanostuksen tällainen esiintyminen vaatisi myös osallistuvilta korkeakouluilta.

USA:laista yhteistyökorkeakoulua valittaessa kannattaa tutustua sen tarjoamiin koulutusohjelmiin ja arvioida, mikä on tämän korkeakoulun akateeminen lisäarvo. Kannattaa myös huomioida, että yksityiset yliopistot ovat usein joustavampia kuin osavaltioyliopistot yhteistyötä aloitettaessa. Yhteistyön aloitus, kuten tiedämme kokemuksesta, on monimuotoista. Yhteistyökumppaneiden etsintä kannattaa aloittaa lukaisemalla American Council of Education julkaisu A Brief Guide to U.S. Higher Education. Kannattaa myös tutustua Institute of International Education Membership Directoryn antiin, sillä siitä löytyy IIE:n jäsenet ja who's who, kun aloittaa kontaktien luomisen. Usein suositetaan, että suomalainen korkeakoulu ottaa ensimmäisen kontaktin suoraan siihen tiedekuntaan, jonka kanssa halutaan tehdä yhteistyötä. Toisaalta on edullista ottaa suoraan yhteyttä päättäviin henkilöihin. Tosin mikään ei korvaa henkilökohtaisia kontakteja ja neuvotte-luja. Siitä syystä Yhdysvaltain korkeakoulujen kanssa yhteistyötä haluavan on syytä tutustua NAFSA (www.nafsa.org) tarjoamiin palveluihin ja mahdollisuuksiin. NAFSAn jäsenet ovat myös hyviä kontaktihenkilöitä jos ei tiedetä, keneen mahdollisessa yhteistyökorkeakoulussa voisi olla yhteistyöasioissa yhteydessä. Enempää ei tässä ole ammattikuntamme toimista tarkoitus kirjoittaa. Kukin osaa asian hoitaa.

Suomi – kilpailukykyinen innovaatioyhteiskunta

Competitiveness	Innovation	Creativity
1. Switzerland	1. Sweden	1. Sweden
2. Finland	2. Switzerland	2. Japan
3. Sweden	3. Finland	3. Finland
4. Denmark	4. Denmark	4. US
5. Singapore	5. Japan	5. Switzerland
6. US	6. Germany	6. Denmark
7. Japan	7. UK	7. Iceland
8. Germany	8. US	8. Netherlands
9. Netherlands	9. Luxemburg	9. Norway
10. UK	10. Iceland	10. Germany

Global Competitiveness Report 2006-2007, European Innovation Scoreboard 2006, Global Creativity Index 2006 (Richard Florida)

http://www.proinno-europe.eu/admin/uploaded_documents/European_Innovation_Scoreboard_2007.pdf

Suomalaista korkeakoulutusta markkinoitaessa USA:han kannattaa mainita Suomesta mm. seuraavia asioita:

- The World Economic Forum on toistuvasti valinnut Suomen yhdeksi maailman kilpailukykyisimmistä talouksista
- OECD:n PISA-tutkimuksen mukaan Suomen koulutusjärjestelmä on menestynein maailmassa
- Eksoottinen ja energiapolitiittisesti strateginen sijainti Euroopassa. Lisäksi Suomesta on helppo matkaila naapurimaihin, Venäjälle ja Skandinaviaan.
- Suomi on hyvinvointiyhteiskunta, jossa on korkeaa teknologiaa, loistava infrastruktuuri ja erinomainen sosiaalihuolto
- Matala korruptio ja korkea 'kristillinen' moraal
- Korkea koulutuksen taso ~70% nykyisistä ikäryhmistä saa korkeakoulututkinnon
- Suomi sijoittaa paljon brutto-kansantuotestaan tutkimus- ja kehitystoimintaan (2005 3,45%, USA 2,6) (OECD)

jasuhde 13–26/1 riippuen alasta

- Opiskelija pystyy kattamaan korkeat elinkustannukset, koska lukukausimaksuja ei ole (ottaen huomioon Yhdysvaltain dollarin arvo suhteessa Euroon) (Access and Availability www.educationalpolicy.org/pdf/Global2005.pdf: Finland and the Netherlands are the undisputed success stories of the survey in terms of accessibility and affordability.)
- Korkeatasoinen infrastruktuuri ja yhdyskuntateknikka asumisessa, sekä liikenneyhteyksissä
- Suomalaisten korkeakoulujen tarjoamat kattavat palvelut kansainvälisille tutkinto- ja vaihto-opiskelijoille (asunto, orientaatio-ohjelmat, opinto-ohjaus, ura- ja rekrytointipalvelut, kulttuurivalmennukset, suomen kielen opinnot, opiskelijatutorit, oppilaskuntatoiminta jne.)

Verkostoituminen tärkeää tunnettuuden lisäämiseksi

Useissa keskusteluissa opintomatkan aikana

Markkinointinäkemys ja -työkaluja

On syytä selvittää oman korkeakoulun markkinoinnin tarve, tavoite ja kohderyhmä. Emme tässä eritele tarkemmin tutkinto-opiskelijoiden rekrytointia ja oppilaitosten tavoitteita oman opiskelijaliikkuvuuden saralla.

Yhdysvallat ovat mielenkiintoinen markkina-alue tutkinto-opiskelijoiden rekrytoinnin saralla. Yhdysvallat ovat myös avautumassa yhdeksi markkina-alueeksi tutkinto-opiskelijarekrytointiin. British Council (2020 report)



ennakoi maailmanlaajuisen liikkuvuuden kasvun olevan reilut 6% Yhdysvaltain oles- sa 3% luokkaa. Kasvua hidastanee dollarin alhainen arvo. Vastaava muutos tuonee yhdysvaltalaisille oppilaitoksille huomattavan markkinavaltin Euroopassa.

Käytännön tapoja suomalaisten korkea- koulujen markkinoitiin USAssa voivat olla 1) suora markkinointi (messut, käynnit, agentit) ja 2) geneerinen ja kohdennettu passiivinen markkinointi (www, e-mail, mainokset, esit- teet, lahjat, esineet) 3) partnerioppilaitoksen kautta tapahtuva markkinointi sekä 4) ulko- maiset alumnit. Mielekkäin ja tuloksellisin tapa on tietenkin monimuotomarkkinointi, jossa pyritään kattamaan kaikki neljä osa- aluetta.

Passiivinen markkinointi voi kattaa kaiken mahdollisen suorasta sähköpostimarkkinoi- ta, korkeakoulun internet-sivuista (kurssitie- dot helposti saatavilla, Student testimonials, opiskelijoiden videot, blogit jne), mainos- bannereista, google-ads, verkkolehdet, esit- teet ja hakukoneet internetissä (esim. www. studyabroad.com).

Messuille?

Opiskelijarekrytointimatkat Education ja study abroad -messuille sekä suoraan oppilaitok- siin ovat hyödyllisiä, joskaan ei välittömästi tulosta tuovia toimenpiteitä. Pitkäjänteinen si- toutuminen on olennaista kampanjaa aloitta- essa ja tulostavoitteita asettaessa. Lukekaapa lisää juuri ilmestynyttä EAIE Professional Development Series 3 julkaisua. Kannattaa Googlata education fairs USA ja tutustua www.educationfairfinder.com (maksullinen) palveluihin.

USA:laisille opiskelijoille markkinoitaessa kannattaa yrittää erottaa joukosta määritte- mällä heille Suomi kunnolla: miten Suomi eroaa Ruotsista, Tanskasta tai Belgiasta? Suuntaa markkinointi johonkin tiettyyn osa- alueeseen, tiettyyn ohjelmaan tai kurssiin, ei kannata yrittää olla paras ja ainutlaatuinen

kaikessa. Ole paras valinta opiskelijalle ja pe- rustele se...

Sanomattakin selvää on, että hyvä tapa markkinoida liikkuvuusmahdollisuuksia on tehdä se valjastamalla partnerioppilaitos mu- kaan markkinointiin ja tarjota heidän kauttaan lisäkannustimena vielä pieniä apurahoja.

Community College väylänä tutkinto-opiskelijoille?

Yhä useampi osavaltion tai yksityinen yli- opisto tekee yhteistyötä Yhdysvalloissa teh- den sopimuksia Community College orga- nisaatioiden kanssa. Tämä tarkoittaa, että Community College tarjoaa kaksi ensim- mäistä vuotta opetusta, joka sisältyy suoraan yliopiston 4 vuoden kandidaatin tutkintoon. Näin ollen opiskelija maksaa ”kevyemmät” lukukausimaksut ensimmäiset kaksi vuotta ja kandidaatin tutkinnon antava yliopisto saa jatkuvan virran nopeasti valmistuvia opiske- lijoihin. Vastaavasti Community College saa erinomaisen markkinointivaltin itselleen kye- tessään ohjaamaan opiskelijat suoraan sopi- muspohjaisille paikoille. Vastaava yhteistyö on mahdollista myös suomalaisten korkea- koulujen kanssa?

Kohdennetut markkinat liikkuvuuden saralla

Lyhyet vaihdot nousussa

Monet yhdysvaltalaisista yliopistoista esittä- vät suuria kansainvälisyyden lukuja ja saa- vutuksia liikkuvuuden ja yhteistyön saralla. Tarkemman tarkastelun perusteella kuitenkin liikkuvuus on painottunut lyhyihin 2-6 viikon Study Abroad jaksoihin, joihin opiskelija- aines ja omat opettajat osallistuvat. Kyseisissä jaksoissa opetusohjelma sisältää paljon part- nerioppilaitoksen sanelemaa sisältöä, jota he myös itse tuottavat kohteessa. Esimerkkinä New York University, joka toteuttaa suurim-

man osan liikkuvuudesta omissa ulkomaan kohteissa oman akateemisen ohjelman tur- vin. Monille meistä on jo kokemuksia tästä ryhmämatkailusta.

Jos suunnittelet Study Abroad jaksoa, si- joita 2-4 viikon jakso joko tammikuulle tai kesälle, jolloin saat mahdollisimman paljon potentiaalisia opiskelijoita. Kesä-/talvikoulu kannattaa suunnitella, siten, että sen tulot kattavat todelliset menot. Muutoin jatkuva toiminta ei ole mahdollista ja kertaluontoinen kokeilu tulee kalliiksi. Etuina em. toiminnassa on mm. partnerin vastavuoroisuuden tasoit- tuminen antamalla esim. heidän opiskelijoil- leen alennuksia maksuista ja kustantamalla heiltä lisäopettajia paikan päälle.

Onnistunut lyhyt opintojakso tuottaa me- nestystä, sillä markkinarako voi tuoda muut perässä. Ota huomioon, että yhdysvaltalai- set yliopistot käyttävät myös muiden study abroad ohjelmia ja ostavat paikkoja niihin, koska ne ovat valmiiksi organisoituja ja hy- viksi koettuja.

Opintomatkan aikana kuulluista korkea- koulujen edustajien puheista tuli se kuva, ett- eivät yhdysvaltalaiset opiskelijat halua lähteä keskipitkiin (3kk-lukukausi) tai pitkiin (luku- vuosi) vaihtoihin, ja vaikutti siltä, että kor- keakoulut ovatkin keskittyneet vastaamaan kysyntään, eli tarjoamaan opiskelijoilleen enemmän lyhyitä vaihtoja. Poikkeuksena oli Boston University, jonka president oli sitä mieltä, että vain keskipitkistä ja pitkiä vaihdoista opiskelija voi saada merkittävää kulttuurienvälistä kokemusta ja hyötyä kielen oppimiseen. Haasteena keskipitkien ja pitki- en vaihtojen toteutumiselle onkin vastavuo- roisuus. Tähän voisi ratkaisuna olla se, että yhdysvaltalaisesta korkeakoulusta lähetetään opiskelijoita suomalaiseen korkeakoulun tar- joamille lyhytkursseille, ja vastavuoroisesti suomalainen korkeakoulu voi lähettää opiske- lijoihin lukukaudeksi tai lukuvuodeksi yhdysvaltoihin.

Miten rekrytoida amerikkalaisia tutkinto-opintoihin Suomeen

Rebekka Niskanen, Helsingin yliopisto -- rebekka.niskanen@helsinki.fi

Timo Sorvoja, Humanistinen ammattikorkeakoulu -- timo.sorvoja@humak.edu

Miten amerikkalaisia opiskelijoita ja tutkijoita saisi houkutelua Suomeen tutkinto-opiskelijaksi? Mitä markkinointikanavia voisi erityisesti käyttää? Ovatko amerikkalaiset kiinnostuneet tutkinto-opiskelusta ulkomailla?

Rekrytointi on varmasti haasteellista

- Miten tavoittaa ne jotka ovat kiinnostuneita opiskelusta ulkomailla?
- Miten lisätä kiinnostusta ja tietoisuutta suomalaisesta korkeakoulutuksesta ja sen korkeasta tasosta?
- Miten pitää tyytyväisinä amerikkalaiset opiskelijat, jotka ovat tottuneet hyvin palveluorientoituneeseen kulttuuriin ja ovat vaativia asiakkaita?
- Suurin osa amerikkalaisista ei omista passia ja vain alle 1 % suorittaa osan tutkinnoistaan ulkomailla?

Kansainvälisyys ja monikulttuuristen taitojen hallinta ovat nousseet mm. työnantajien toivomuksesta tärkeiksi osaamisalueiksi korkeakoulusta valmistuneille. Tavoite on, että vuosikymmenen loppuun mennessä 300 000 amerikkalaista suorittaisi osan opinnoistaan ulkomailla. Varsinaisesti kansallista ohjelmaa miten tavoitteeseen ja kansainvälisen tutkinnon kehittämiseksi tulisi tehdä, ei ole olemassa.

Historiallinen tausta tuo omat vaikeutensa kansainvälisyyteen. Amerikkalaisen korkeakoulutuksen taustalla on ollut Jefferssonin perintönä, että Amerikkaan on rakennettu eurooppalainen yliopisto, jotta amerikkalaisten ei tarvitse lähteä Eurooppaan opiskelemaan. Amerikkalaisista 75 % ei omista passia ja alle 1 % amerikkalaisista korkeakouluopiskelijoista suorittaa osan tutkinnoistaan ulkomailla. Niistäkin, jotka omistavat passin suurin osa suuntaa matkansa joko Kanadaan tai Meksikoon.

Toisaalta kilpailu kansainvälisistä opiskelijoista on huomattavasti kiristynyt ja vaihtoehtoja on enemmän. Toisaalta 9/11 jälkeen on myös maita, joihin amerikkalaiset perinteisesti ovat lähteneet, mutta eivät enää uskalla – erityisesti arabimaat.



Miten tavoittaa potentiaaliset?

Suomalaisten panostusta markkinointiin USA:n korkeakouluille ja opiskelijoille pidettiin varsin vähäisenä. Se, että Suomi osallistuu NAFSA:ssa yhteispohjoismaalaiselle ständille, ei välttämättä ollut amerikkalaisista hyvä ratkaisu. Suomibrändin ei nähty tulevan selvästi esiin ja erottuvan muista Pohjoismaista.

Kritiikkiä saatiin myös siitä, että suomalaiset korkeakoulut eivät näy amerikkalaisopiskelijoille ja opinto-ohjaajille suunnatuilla nettisivustoilla. Sivustosuosituksina mainittiin seuraavat:

www.studyabroad.com
www.goabroad.com
www.iienetwork.org

Markkinointimateriaalia suunniteltaessa tulisi huomioida niin opiskelijat, hallintohenkilökunta kuin vanhemmatkin.

Vanhempien ja opintoneuvojien mielipiteiden lisäksi myös kavereiden kokemuksilla ja mielipiteillä oli vaikutusta. Alumneja tulisivin hyödyntää huomattavasti enemmän.

Alumneille on tärkeää saada myös vasti-

netta. Esimerkkeinä *news letterit* ja professorien vierailut. *News Lettereitä* tulisi käyttää tiedottamiseen niin alumneille, opintoneuvojille kuin opiskelijoillekin. Professoreita ja tutkijoita, jotka liikkuvat maailmalla, suositteltiin hyödynnettävän paremmin markkinoinnissa.

Suomen valtteja

Ensisijaisesti valtina nähtiin tietenkin korkeatasoinen koulutus. Tiedostettiin, että suomalaiselle osaamiselle on kysyntää, mutta tietoisuutta pitää lisätä. Pisa-tutkimusten ja muiden Suomelle suosiollisten arvioiden merkitystä korostettiin.

Suomen valtteina nähtiin selvästi turvallisuus ja monipuoliset opiskelijapalvelut. Turvallisuudella markkinointi on aina haasteellista, koska jotainhan voi sattua. Se, että Suomi on amerikkalaisille turvallinen kohde, pitäisi kuitenkin saada paremmin esille.

Suomalaisia opiskelijapalveluita pidettiin hyvinä. Erityisesti vaihto-opiskelijoiden osalta asuntojen järjestämistä pidettiin erinomaisena. Tutkinto-opiskelijoiden osaltakin täytynee pohtia, miten asuntojen saantia helpotetaan. Käytännössä ainakin Helsingin

meen?

yliopiston kansainväliset opiskelijat voivat hakea HOAS:in asuntoja. Hakeminen on mahdollista aikaisemmin kuin kotimaisilla eli opiskelija-asunnon saaminen halutessa on varmaa. Ongelma on, että tulija ei välttämättä tiedosta, että asuntoasia kannattaa hoitaa hyvissä ajoin. Amerikkalaiset opiskelijat asuvat yleensä kampuksilla ja Suomessa tällaiseen ei ole mahdollisuutta/tarvetta.

Amerikkalaiset opiskelijat ovat oppineet hyvin asiakaspalveluorientoituneeseen kulttuuriin ja osaavat vaatia palvelua. Myös vanhemmat, joiden merkitys rahoittajana on iso, ovat hyvin vaativia. Kysyttiin, että haluameko oikeasti amerikkalaisia opiskelijoita, koska he vaativat niin paljon?

Tärkeitä kysymyksiä opiskelijoille ja vanhemmille olivat mm. Miten kilpailukykyinen suomalainen tutkinto on USA:ssa? Mitä tarjottavaa Alumnitoiminnalla on?

Vanhempien merkitys opiskelupaikkaa valittaessa on myös tärkeä ja heidät tuleekin huomioida markkinointimateriaalia suunniteltaessa. Myös kaverien kokemuksilla on merkitystä eli tulisi paremmin hyödyntää amerikkalaisia alunneja.

Yhteistyö amerikkalaisten korkeakoulujen kanssa

Erona vaihto-opiskelijoiden määrän kasvattamiseen korkeakoulu yhteistyö ei ole välttämättä suositeltavaa tutkinto-opiskelijoiden rekrytoinnissa. Toisaalta amerikkalaisille on tärkeää että ulkomaillakin suoritettu tutkinto on tunnustettu amerikkalaisessa korkeakoulujärjestelmässä.

Alempaa tutkintoa suorittamaan tulevat opiskelijat on rekrytoitava suoraan *high schooleista*, jos halutaan, että he suorittavat koko tutkinnon Suomessa.

Suomalaisella tutkinnolla tulisi olla jonkin kansainvälisen akkreditointijärjestelmän hyväksyntä jotta se sellaisenaan takaisi opiskelijalle mahdollisuuden jatkaa opintojaan amerikkalaisissa korkeakouluissa. Yhteistyö tutkinto-opiskelijoiden rekrytoinnissa voisi olla mahdollista jos onnistutaan yhdistämään

molempien oppilaitosten intressit mahdollisten jatko-opintojen osalta esim. siten että Suomessa alemman tutkinnon suorittanut palaisi takaisin Yhdysvaltoihin suorittamaan ylempää tutkintoa. Tällaiseen yhteistyöhön perustuva järjestely on käytössä lähes kaikkien alemmaa korkeakoulututkintoa tai sen osaa tarjoavien amerikkalaisten *community collegejen* ja yliopistojen välillä.

Suomalaisten korkeakoulujen kannalta tällainen järjestely sopisi siten, että ammattikorkeakoulu voisi toimia amerikkalaisen yliopiston kanssa *community collegen* roolissa (ns. *feeder college*) josta opiskelijat palaisivat kotimaahansa suorittamaan jatko-opintoja. Menettely vaatisi lähes yhteistutkinnon kaltaista opinto-ohjelmien sisältöjen ja laajuuksien yhteensovittamista. Vastaavasti yliopistojen tulisi löytää Yhdysvalloista omat *community colleges* tai yliopistot, jotka lähettäisivät jatko-opiskelijansa Suomeen suorittamaan ylempää korkeakoulututkintoa tai jatko-opintoja.

Lisätietoja community collegeista AACC:n *American Association of Community Colleges* sivuilta www.aacc.nche.edu.

Besök vid Boston University och University of Massachusetts

Monica Nylund, Åbo Akademi -- monica.nylund@abo.fi

Boston University

Boston University är beläget i centrala Boston, och är ett privatägt universitet. Idag har universitetet 31.697 studenter (både undergraduate och graduate). Universitetet är grundat 1839. BU har sammanlagt 250 undergraduate, graduate och doctoral programs.

Vårt besök inleddes med en allmän presentation av Urbain de Winter, Associate Provost of International Education. Han beskrev Boston University som en produkt av 1800-talet, med rötter i metodisttraditionen. Universitetets historia börjar i Vermont (Methodist seminary), varifrån universitetet flyttade via New Hampshire till Boston. Idag är Boston University USA:s fjärde största privata universitet. Den största fakulteten är College of Arts and Science, vidare finns College of Communication, Engineering, Fine Arts, Health and Rehabilitation Science, Education, Hospitality Administration, Management, General Studies samt Science and Engineering Program. Boston University är högt rankat inom forskning och många av alumnerna är Nobelpristagare mm.

Universitetet har en stark Liberal Arts-tradition, och det är mycket vanligt att kombinera liberal arts med naturvetenskaper, t.ex. studier inom Arts and Science i kombination med t.ex. engineering. Det finns överhuvudtaget mycket tvärvetenskaplig aktivitet vid BU. Den internationella dimensionen har vuxit under de senaste åren och man vill uttryckligen att denna ska genomsyra alla studieprogram. BU:s rektor hade fyra målsättningar då han tillträdde – en av dessa var internationalisering. BU är också ett av de tio universiteten i USA som har största andelen internationella examensstudenter. Studentutbytet är också aktivt och förra året studerade 2100 BU-studerande utomlands. Studentutbytet – "semester exchanges" – som inte är för specialiserat och som fungerar för båda parterna är något man är intresserad av. Tvärtemot den nya trend där studenter åker på kortare "study abroad"-vistelser föredrar administrationen att man åker på "semester exchanges". (Längden på en kort vistelse är 2-8 veckor – denna typ av utlandsvistelse har ökat explosionsartat bland amerikanska studenter: 2004-2005 valde 56% just ett s.k. "short term program") Orsaken till att man föredrar semester exchanges är att man ser det som en kvalitet-quantitetsfråga, och studenter som deltar i längre utbyten kan förkovra sig och blir mera delaktiga i värdlandets kultur.

Ett krav är också att studenter som studerar utomlands ska delta i en språkkurs i värdlandets språk.

Det finns en ständig ström av lärare och professorer som rör sig från en högskola till en annan i USA. Man förväntas vanligen avlägga sin doktorexamen vid ett annat universitet än det universitet man avlagt sin grundexamen vid. Detta uppmuntras även vid BU, eftersom det innebär en cirkulation av nytt tänkande och nya utmaningar.

BU har ett permanent råd vars uppgift är att diskutera internationella frågor. BU poängterar även starkt sin roll som forskningsuniversitet och på att ge undervisning baserad på forskning. Undervisning på undergraduate-nivån är också viktig, men man vill kunna balansera forskning och undervisning. Man vill gärna rekrytera graduate studenter som slutför sina studier och man vill även stöda dessa studenter ekonomiskt.

Michelle Duschang, Associate Director/International Admissions presenterade antagningen av undergraduate studerande. BU har för närvarande studenter från 100 olika länder. BU rekryterar studerande för grundexamen i 60 olika länder och har klara strategier för hela rekryteringsprocessen och man har satsat på åtgärder för att försäkra sig om att studenterna kommer att skriva in sig (bl.a. ordnas mottagningar i studenternas hemländer där studenterna får svar på praktiska frågor). Antagningen är fortlöpande (rolling admission, d.v.s. beslut om antagningen görs när ansökan är fullständig). 34.000 ansökte 2007 och 2008 var antalet 38.000. 40 % av de som ansöker antas. Antalet som slutligen skrivs in är mycket mindre, ca. 12%.

Kvaliteten på ansökningarna är god, och antalet fullständiga ansökningar har också ökat. Man vill utbilda ledare och därför är det viktigt att t.ex. rekommendationsbrev visar alla aspekter av studenten – hur studenter fungerar i en klassrumssituation t.ex. På basen av föregående års fakta om antagningen gör man en ny strategisk plan och ställer upp målsättningar.

Jeanne Kelley, Director /International Student and Scholars Office (IISO) berättade om graduate admissions. Antagningen av grundexamensstuderande sker centralt medan antagningen av studerande till graduate-nivån sköts av varje individuell fakultet, p.g.a. att graduate-programmen är så specialiserade. Beroende på hur stora enheter det handlar om har man 1-5 anställda för att ta hand om antagningen. Man vill uppmuntra

studenter att stanna kvar efter att de tagit sin Bachelor's-examen och man ser en viss tendens att rekrytera egna studenter till graduate-nivån inom områden där forskningen är mycket specialiserad.

Universitetet utbildar egna internationella "teaching assistants" som stöd för studenter, och för att motverka plagiering. BU har en mycket strikt "academic conduct code". Uppdagas något problem (fusk, "academic misconduct") tar en särskilt utnämnd kommitté itu med problemet.

Margot Valdivia från Center for English Language Orientation and Programs (CELOP), presenterade bl.a. de förberedande program som finns för studenter som söker in till Boston University eller till något annat universitet. Man har infört en klarare specialisering av kurser, domain specific English t.ex. Legal English for LLM-students. En erfarenhet är att internationella studenter som deltagit i programmen är bättre förberedda än amerikanska studenter, t.ex. gällande akademiskt skrivande.

Yvette Jusseaume från Metropolitan College berättade om BU Global. Man har t.ex. inlett samarbete med ett mexikanskt universitet som skickar 40 studenter till Boston för att studera vid Metropolitan college. Studierna vid BU räknas till godo för deras examen och de betalar för att kunna studera vid BU, men samarbetet är institutionaliserat och fungerar bra.

Vårt besök avslutades med lunch och en audiovisuell presentation av universitetet, kända alumner och viktiga forskningsframsteg.

University of Massachusetts – Boston

University of Massachusetts – Boston, är ett av de fem universitet som hör till University of Massachusetts system. UMASS-Boston (UMB) är ett statligt universitet, som har ca. 11.682 studenter och 150 undergraduate och graduate program. UMB är beläget på Columbia Point Peninsula nära Bostons hamnområde.

Kathleen Teehan, Vice-chancellor enrollment manager och Winston Langley, Associate chancellor och Marcellette Williams, senior vice president informerade allmänt om UMB. 40% av studenterna är färgade (students of color), 45% av studenterna har ett annat språk än engelska som modersmål, 60% är s.k. transfer students, d.v.s. de har bytt universitet, eller bytt från ett Community college till ett universitet, 40% av studenterna

kommer direkt från high school. University of Massachusetts system är ett relativt nytt system, endast 15-16 år gammalt. Systemet är uppbyggt så att varje campus har specialiserat sig inom vissa områden och man har mandat för att utveckla sina starka sidor. UMASS systemet finns till för att förenkla administrationen, så att t.ex. löner betalas centralt, och budgeten fördelas från centralt håll. En fjärdedel av budgeten kommer från delstaten och en stor andel går till forskning. University of Massachusetts forskningsbudget överstiger 400 miljoner dollar, och UMASS är på andra plats inom delstaten inom forskning i Life Sciences Research.

Lisa Johnson, Enrollment manager, berättade om undergraduate admissions. 48% av ansökningarna görs on-line. För att hantera den volym av ansökningar som kommer in har admissions ett eget postrum där ansökningar stämplas och arkiveras. Antagningen är fortlöpande och de som är ansvariga för antagningen har skolning för att sköta flera olika antagningsruscher. I Massachusetts finns ett "Board of Higher Education Standard" som bestämmer om minimi-antagningskrav, t.ex. GPA (Grade Point Average). Ett universitet kan dock välja att ha högre antagningskrav och det har UMB t.ex. gällande GPA. Målsättningen är att universitetet ska ha 15.000 studenter år 2010. UMB har vuxit, men vill växa ytterligare. En av de svåraste studieinriktningarna att antas till vid UMB är sjuksköterskeutbildningen, allt från BA till PhD är svåra att antas till. (Orsaken till att sjuksköterskeyrket är så populärt är att sjuksköterskor får välbetalda jobb, och de får särskilda bonusförmåner när de börjar ett nytt arbete. För delegationen från Finland var detta särskilt intressant!) Målsättningen är att ha 10% internationella studenter, antalet är 5% nu. Utbildningen vid UMB är förmånlig, men har hög kvalitet. Det händer att studenter antas till ett privat universitet i Boston, men att de byter till UMB av ekonomiska skäl, men också p.g.a. att UMB har bra lärare och utbildningar. Möjligheterna till studiestöd (financial aid) är också goda. "There is always a place for a student who wants to pursue Higher education in the US." UMB bjuder regelbundet in skolgrupper i åldern 10 år och uppåt, så att de redan i den åldern ska börja se framför sig studier vid UMB som en möjlighet i framtiden, genom att de ser hur bra lärarna är och hur trevligt det är vid UMB. UMB upplever att de har en stark "urban mission".

William G Hagar berättade om Graduate Admissions. Vid UMB finns 60 graduate-pro-

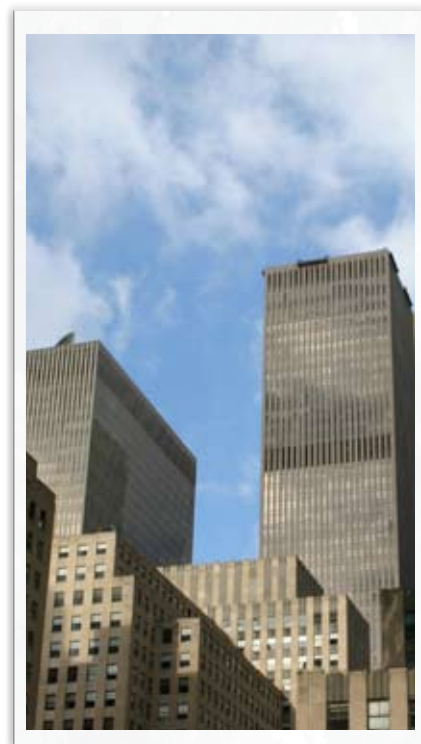
gram. 3000 studenter studerar på graduate nivån, av dessa är 11% internationella studenter. UMB beskrivs som en "research institution with a teaching soul". Deadlines för antagningen är utspridda över året för att man ska hinna arbeta med antagningsprocessen. Här tillämpas inte fortlöpande antagning. Ett av de viktigaste dokumenten i ansökan är Statement of Interests and Intent. Vissa program har specifika frågor som studenterna ska besvara. Kort efter att ansökan antagits får sökande ett brev med en Student ID samt en access code. Efter 10 dagar får de en checklist of missing documents. Ända tills ansökan är komplett skickas denna checklist till studenterna. Med sitt student ID kan sökande följa med ansökans status.

Theresa Mortimer, Vice Provost, berättade om studentutbyte vid UMB. Förra året åkte 150 studenter på "semester exchange", 150 deltog i ett kort utbyte. Avtal på systemnivån ersätter inte individuella campusavtal. Ett exempel på ett fungerande samarbete är det avtal på systemnivån som University of Massachusetts har med Hessen i Tyskland. UMB-studenter deltar årligen i en sommarskola i Hessen som blivit mycket populär. De två första åren betalade studenter från UMB ingenting – Hessen stod för kostnaderna. Första året åkte 24, andra året 25. Sedan infördes en avgift för sommarskolan, men ändå deltog 30 studenter. För övrigt har man insett att studenter hellre åker på kortare utbyten och dessa möjligheter har därför utökats.

Vilma Tafawa från Bunker Hill Community College (BHCC) berättade att det finns 3000 högskolor i USA, majoriteten av dessa är Community Colleges. Bunker Hill Community College (BHCC) har flera campus, huvudcampuset finns i Boston. BHCC grundades 1973 och har idag 8806 studenter. BHCC erbjuder fler än 65 s.k. associate degrees och certificate programs. Dessa förbereder studenter både för arbetslivet och för att flytta över till universitet som s.k. transfer students. BHCC har studenter från 90 olika länder. Man ser internationella studenter som en resurs: "Foreign students provide meaningful exposure to US students." Mer än hälften av studenterna är färgade (students of color). Medelåldern hos studenterna är 28 (jfr. med medelåldern 20 vid universitet) och 59% av studenterna är kvinnor. Majoriteten studerar vid sidan om arbetet. Man kan i många fall studera två år vid ett Community college och få alla studier räknade till godo för examen vid ett universitet – ibland finns färdiga överenskommel-

ser för tillgodoräkning. Community colleges fungerar som ett slags matare för universitet. Många väljer Community colleges av ekonomiska orsaker, samt för att dessa ofta finns på mindre orter och är lättare att antas till. BHCC samarbetar med UMB bl.a. på så sätt att internationella studenter skickas fram och tillbaka mellan de två institutionerna, om de har svårt att klara sig med studierna vid UMB kan de ta kurser vid BHCC istället, tills de är redo för UMB igen.

I Boston med omnejd finns 85-90 colleges och universitet och Boston är känt för sina elit-privatuniversitet. Vid ett statligt universitet kommer ca. 37% av inkomsterna från delstaten (state and local government, motsvarande siffra för ett privatuniversitet är 2%) medan den största inkomstkällan vid ett privatuniversitet är terminsavgifterna (89.5% av inkomsterna). Även om finansieringskällorna är olika har universiteten liknande målsättningar, man satsar på forskning, man vill utbilda ledare, rekrytera mera internationellt och öka antalet internationella studenter, vara synliga i närsamhället och påverka. Det var mycket värdefullt för oss att besöka båda dessa högklassiga universitet och kunna bilda oss en egen uppfattning om hur de fungerar.



New Yorkin ryhmän vierailut: State University of New York at New Paltz ja New York University

Terhi Kipinä, Tampereen yliopisto -- terhi.kipina@uta.fi

State University of New York at New Paltz

New Yorkin ryhmän ensimmäinen vierailukohde, State University of New York at New Paltz, on noin 8 000 opiskelijan yliopisto, joka sijaitsee pienessä New Paltzin kaupungissa reilun sadan kilometrin päässä New Yorkista. Yliopisto on valtionyliopisto, ja osa State University of New York -järjestelmästä. Vaikka osana järjestelmää toimimista pidettiin osaltaan hiukan byrokraattisena, etuina mainittiin alhaiset lukukausimaksut ja järjestelmän tuoma monipuolisuus ja valinnan mahdollisuudet. Lukukausimaksut yliopistossa vaihtelevat n. 4 300 ja 11 000 dollarin välillä vuodessa.

Yliopisto on tietoisesti keskittynyt ensimmäisen syklin tutkintoihin ja opiskelijoista 75% suorittaa *Bachelor*-tutkintoa. Tohtorin tutkintoja yliopisto ei anna lainkaan. Yliopiston profiilia kuvailtiin 18–21-vuotiaiden turvallisenä yliopistona, jossa kaikki opiskelijat asuvat kampuksella osana tiivistä yliopistoyhteisöä. Vaikka yliopisto ei profiloitukaan tutkimusyliopistona, sen opetushenkilökunnan odotetaan tekevän tutkimusprojekteja yhdessä opiskelijoiden kanssa. Yliopisto on laaja-alainen ja tarjoaa opetusta humanistisilla, yhteiskuntatieteellisillä, kauppatieteellisillä ja teknillisillä aloilla. Yliopiston opiskelijoista suurin osa on kotoisin New Yorkin osavaltion alueelta, mutta yliopisto on myös SUNY-järjestelmän kansainvälinen, n. 400 ulkomaalaista opiskelijaa opiskelee New Paltzissa.

Vierailun aikana meille esiteltiin yliopistoa yleisesti, sen kansainvälisten asioiden hoitamista, kansainvälistymistä ”ammattina” Yhdysvalloissa, SUNY New Paltzin tarjoamia kaksoistutkintoja, yliopistoon hakemista, harjoitteluohjelmia sekä englannin kielen opetusta. Päivän aiheista etenkin SUNY New Paltzin vaihto-ohjelmat olivat erityisen kiinnostavia. Alkuviikon seminaarin aikana oli syntynyt vaikutelma, ettei varsinaisia lukukausivaihtoja kohtaan juuri löydy kiinnostusta amerikkalaisten opiskelijoiden ja yliopistojen keskuudessa. Tämä vaikutelma osoittautui SUNY New Paltzissa vääräksi. Vaikka yliopisto myös järjestää lyhytkursseja ulkomailla omien opettajiensa johdolla, 60–70 prosenttia sen lähteistä vaihto-opiskelijoista opiskelee vähintään lukukauden kestävässä vaihto-ohjelmissa ulkomaisissa yliopistoissa. Myös SUNY New Paltzissa tosin myönnettiin, että opiskelijoilla ei välttämättä ole aikaa tai rahaa pitkiin vaihtoihin ja vaikka ulkomailla opiske-

levien opiskelijoiden määrä onkin kasvussa, ulkomailla vietetty aika lyhenee.

Yliopiston esittelyn lisäksi SUNY New Paltzin edustajat kertoivat näkemyksiään siitä, miten amerikkalaisia opiskelijoita voitaisi houkuttaa vaihtoon ulkomaille ja etenkin Suomeen. Tärkeinä amerikkalaisia opiskelijoita kiinnostavina aiheina mainittiin mm.

- hyvät internet-sivut, joilta löytyy perusteelliset kurssikuvaukset yliopiston opinnoista opintojakson hyväksyttämistä jo ennen vaihtojakson alkua silmällä pitäen
- laaja englanninkielisten kurssien tarjonta
- tieto asumisvaihtoehdoista sekä erilaisista tukitoiminnoista ja palveluista, jotka ovat ulkomaalaisten opiskelijoiden saatavilla
- orientaatiokurssit
- valmiiksi järjestetyt matkat yliopistokampungin ulkopuolelle ja
- vaihtoon kuluvan rahan määrä.

Vinkkeinä siihen, millaisia asioita Suomesta kannattaisi tuoda esille amerikkalaisten opiskelijoiden houkuttelemiseksi mainittiin

- koulutuksen korkea laatu Suomessa (PISA)
- koulutuksen edullisuus
- kunkin oppilaitoksen erityispiirteet
- mikä tekee oppilaitoksesta ainutlaatuisen
 - kattavat tukipalvelut ja
 - Suomen erityispiirteet kuten talviurheilu tai korkea IT-osaaminen.

Markkinoinnissa kannattaisi hyödyntää vaihdossa olevia opiskelijoita ja käyttää heitä oppilaitosten läheteinä. Markkinointi ja tiedottaminen mainittiinkin avaintekijänä vaihtojen kehittämisessä: sekä opiskelijat että korkeakoulu tarvitsevat tietoa Suomesta kiinnostuakseen.

New York University

Ryhmän toinen vierailukohde oli New York University, joka sijaitsee aivan New Yorkin sydämessä Manhattanilla. Tämä noin 50 000 opiskelijan yliopisto on Yhdysvaltojen suurin yksityinen yliopisto. Sillä ei ole yhtä suurta kampusta, vaan yliopiston 15 yksikköä sijaitsevat ympäri Manhattania. Tämän seurauksena opiskelijat eivät myöskään asu asuntoiloissa kuten SUNY New Paltzin opiskelijat, vaan opiskelija- tai muissa asunnoissa ympäri kaupunkia. Yliopiston opiskelijoista 2/3 opiskelee Bachelor-tasolla, mutta yliopis-

to tarjoaa tutkintoja kaikilla tasoilla ja profiloituu korkeatasoista tutkimusta tuottavaksi, laaja-alaiseksi yliopistoksi. Koko opiskelijapopulaatiosta noin 11 % on ulkomaalaisia, mikä on koko USAn toiseksi korkein prosenttiosuus ulkomaalaisia opiskelijoita. Amerikkalaisia opiskelijoita yliopistoon ei tule vain New Yorkin osavaltion alueelta vaan myös muista osavaltioista ympäri Yhdysvaltoja. Opiskelijat maksavat lukukausimaksuja opiskelemissaanssa creditien perusteella jopa useita kymmeniä tuhansia dollareita vuodessa. Suurin osa opiskelijoista käykin töissä opintojensa ohella ja kurseja järjestetään paljon myös iltaisin osa-aikaisen opiskelun mahdollistamiseksi. Toisin kuin SUNY New Paltzissa, yliopiston koko rakenne on hyvin hajautettu: jopa kansainvälisiä palveluita opiskelijoille tarjotaan useista eri keskitetystä toimistoista laitosten lisäksi.

Päivän aikana ryhmälle esiteltiin yliopistoa yleisesti, sen kansainvälisiä opiskelijapalveluita ja koulutuksen kansainvälistymistä Yhdysvalloissa yleisesti. Paljon puhuttiin NYU:n perustamista yksiköistä ulkomailla. Kuten monet muutkin amerikkalaiset yliopistot, myös NYU on perustanut ulkomaille keskuksia, joissa sen omat opiskelijat voivat suorittaa lyhytaikaisia ulkomaanopintoja. Tämän lisäksi NYU on perustamassa omaa kampus Abu Dhabiin, mikä on urauurtava hanke amerikkalaisille yliopistoille. Myös NYU:ssa korostuivat pitkät, vähintään lukukauden kestävät vaihdot vaikka myös lyhytkursseja tuki opiskelijoille on tarjolla. Omien keskustensa lisäksi yliopistolla on 50-60 partneriyliopistoa ulkomailla, joiden kanssa toteutetaan kahdenvälistä opiskelijavaihtoa.

Vierailu NYU:ssa vahvisti SUNY New Paltzissa muodostunutta käsitystä siitä, että myös kahdenvälinen opiskelijavaihto ja pitkät vaihdot kiinnostavat amerikkalaisia yliopistoja ja opiskelijoita. Partnerien valinnassa onkin tärkeää etsiä huolellisesti sopivat partnerit, joiden vahvuusalueet ja toimintatavat kohtaavat. Erot yliopistojen välillä korostuivat selvästi. Kun SUNY New Paltz korosti yliopistoyhteisön tiivyyttä ja turvallisuutta sekä pikkukaupunkielämää, NYU:ssa esille nousi opiskelijoiden itsenäisyys ja vastuu sekä suurkaupungin tarjoamat mahdollisuudet ja niiden mukanaan tuomat paineet. SUNY New Paltzissa opiskelijoiden turvallisuuteen tai mielenterveyteen liittyviä ongelmia ei tun-

nuttu pitävän yleisinä kun taas NYU:ssa nämä nousivat toistuvasti esille. Opiskelijoiden itsemurhien estäminen olikin yksi NYU:n tärkeimmistä tukitoiminnoista. Yhteistyön kehittämistä amerikkalaisten yliopistojen kanssa ajatellen näiden kahden vierailun tärkein anti mielestäni olikin yliopistojen erilaisuuden ja monimuotoisuuden huomaaminen. Etenkin vaihtojen kehittämisen näkökulmasta vierailut tasoittivat käsitystä amerikkalaisten yliopistojen kansainvälistymisestä: vaikka lyhytkurssit ovat lähes välttämättömiä toimivan yhteistyön luomiseksi, myös vähintään lukukauden mittaisia vaihtoja pidetään toimivina ja opiskelijalle edullisimpana vaihtoehtona ulkomailta opiskeluun.



Survey Results: Expanding Capacity to Host More U.S. Students at Finnish Higher Education Institutions

Prepared by **Robert Gutierrez**, Research and Public Affairs Division, IIE

IIE administered the “Survey on Expanding Capacity to Host More U.S. Students at Non-U.S. Institutions” in the fall of 2007. The aim was to collect data on higher education institutions from key partner countries to better understand the challenges of and opportunities for hosting more international, specifically U.S., students at institutions. The survey findings, which show aggregate institutional data for the academic year 2006-07, are meant to offer educators and policymakers in participating countries data and information on current and future trends in international academic exchange. Findings will also inform future recommendations on how to address the challenges in substantially growing the numbers of U.S. students studying abroad. Following are the survey results regarding Finland. The full report with information from all countries that participated in the survey will be published on the IIE website at www.iie.org.

Key Findings:

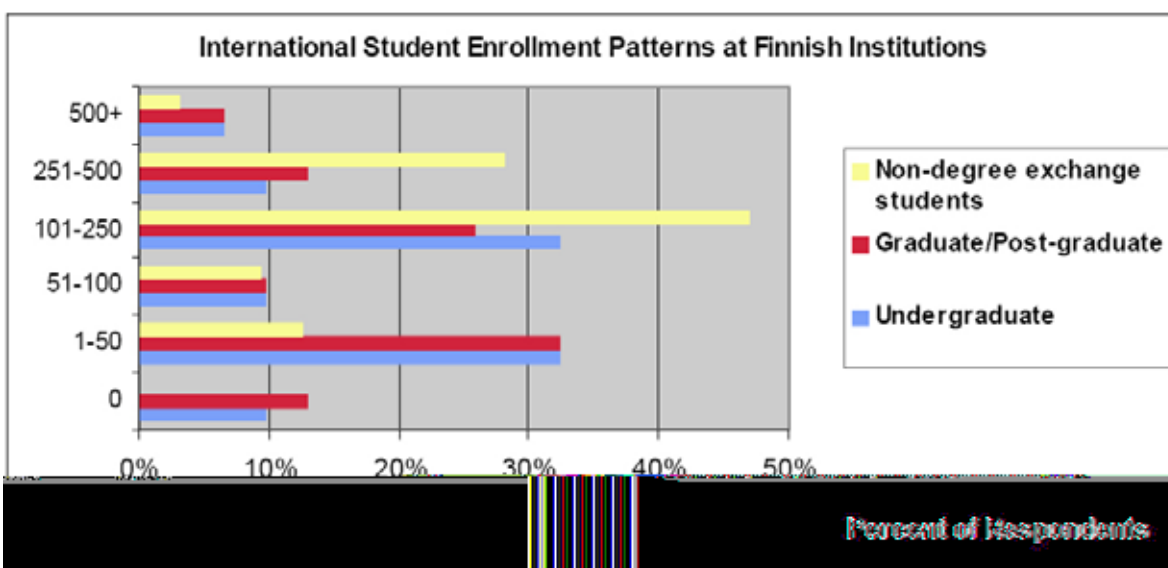
Demographics: Number of Finnish Institutions responding: 35

Classification and status: All but two of the institutions classified themselves as public comprehensive institutions that enroll undergraduate and post-graduate students; only two were private institutions.

International/Foreign Student Enrollment Patterns at Finnish Institutions

Level	0	1-50	51-100	101-250	251-500
Undergraduate	33.3%	32.3%	17.0%	12.5%	6.0%
Graduate/post-graduate	33.3%	32.3%	17.0%	12.5%	6.0%
Non-degree exchange students	0.0%	12.5%	33.3%	27.0%	27.0%

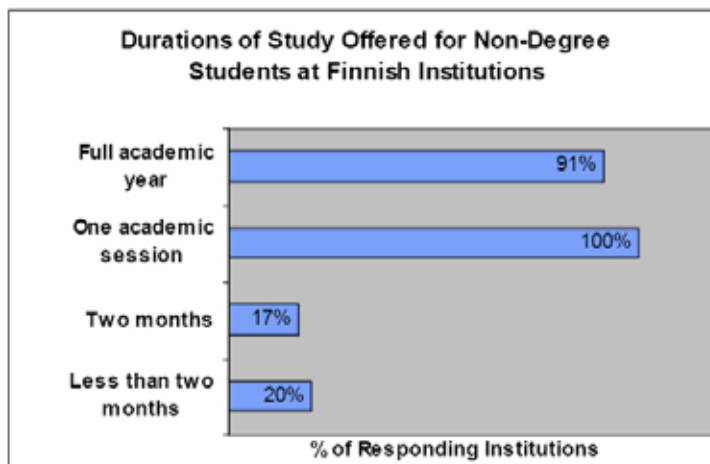
- *Undergraduates:* about a third of respondents (32.3%) reported that their institution enrolled between 1-50 international students at the undergraduate level. Another third reported enrollments between 101-250 students.
- *Graduate/post-graduate:* At the graduate/post-graduate level, close to a third of respondents (32.3%) enrolled between 1-50 international students.
- *Non-degree exchange students (all levels):* The data show that the majority of enrollments occur at the non-degree exchange level. Close to half of all respondents (46.9%) said that they enrolled between 101-250 of these students. The percent of institutions also dramatically increased in the 251-500 range. Only around 10% of institutions reported enrollments this high at the undergraduate and graduate level, but close to 30% reported large numbers at the non-degree exchange level.



Duration of study for international/foreign non-degree exchange students

All of the responding institutions reported that they offered study abroad programs for one academic session (i.e., a term, quarter, or semester) to international non-degree exchange students. Virtually all of the institutions (91%) also offered programs for the full academic year, suggesting that there is a wide availability of medium- to long-term programs for international non-degree exchange students in Finland. These programs are typically defined in the U.S. as lasting at least a semester or longer.

Only about 1 in 5 of the institutions offered programs that last less than 2 months in duration. Considering the growing popularity of short-term study abroad programs in which U.S. students in particular participate, the small percentage of available programs may pose a challenge in expanding U.S. short-term study abroad participation in Finland.



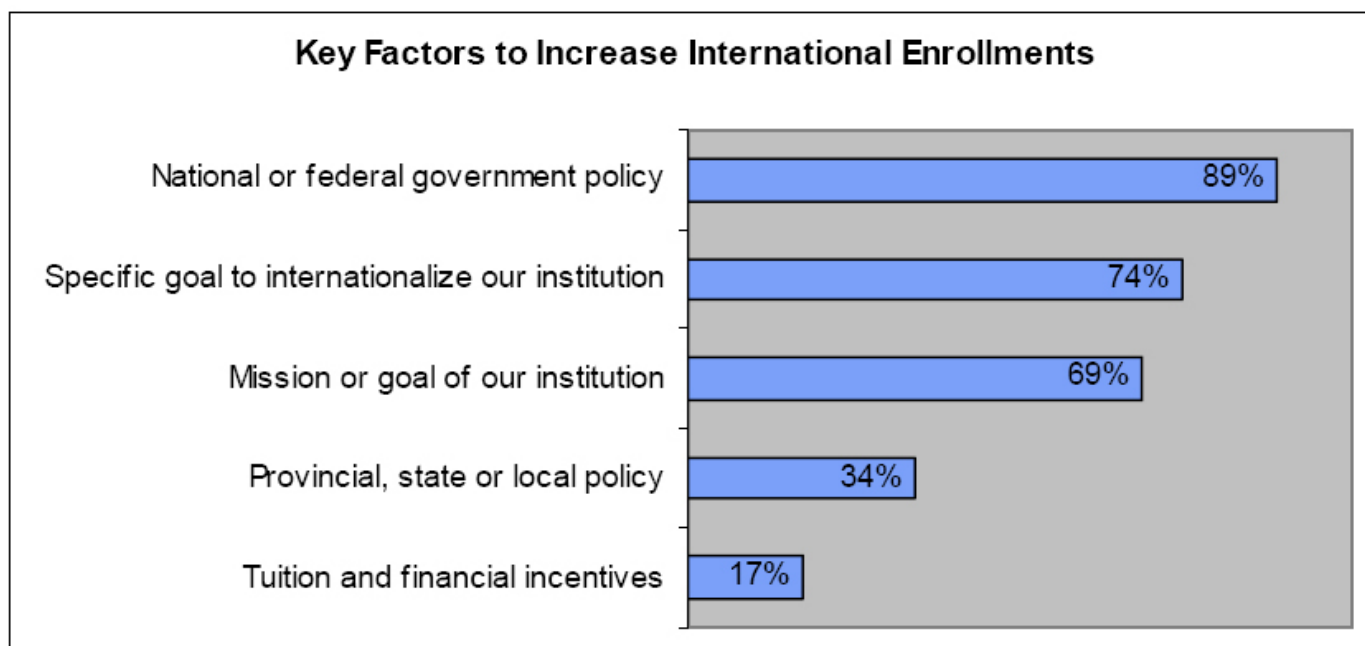
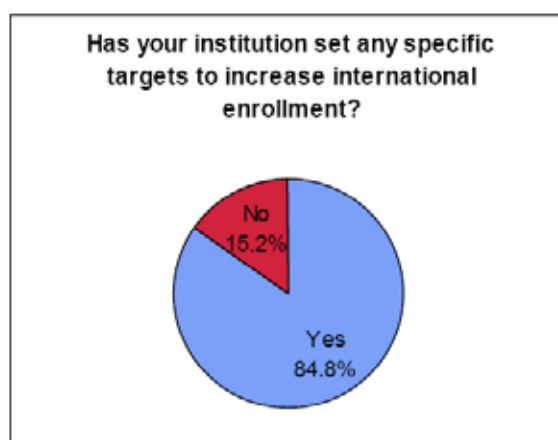
Projections and Targets for International Students

All but one of the institutions said they were, in fact, planning to increase international enrollments on their campuses over the next ten years. A large majority (85%) have set specific enrollment targets to increase international student enrollment.

Key Factors to Increase International Enrollments

Most of the responding institutions reported that several key factors play a role in motivations for hosting more international students. The most predominant factor was a national internationalization strategy and policy to attract more students. 89% of responding institutions reported this as the number one factor.

Not surprisingly, the next greatest factor contributing to increasing international enrollments was institutional goals—close to three quarters of the responding institutions reported this as a motivating factor. A third cited more local policies playing a role, and only 17% reported tuition and financial incentives as a driver for growth. This might be explained by Finland's public and federal support of the higher education system, which keeps tuition and costs for both domestic and international students relatively low.



Fields of Study for International Students

Most Finnish institutions (63%) reported that they are seeking to increase international student enrollments in business and management fields. For more detail on the breakdown of responses, see the chart below. Other top fields of study included engineering (37%), social sciences (34%), and math and computer sciences (29%). With many of the applied sciences and universities in Finland increasing awareness of the strength and reputation of their STEM (science, technology, engineering and math) programs, it is no surprise that these fields rank high in the list.

Business and management also follows a trend of more foreign MBA programs (particularly those offered in English) being offered in many European countries. Overall, business and management was the top field cited among all non-U.S. institutions responding to the survey.

Response	Percent	Count
Business and Management	63%	22
Engineering	37%	13
Social Sciences	34%	12
Mathematics and Computer Sciences	29%	10
Health Professions	26%	9
Fine & Applied Arts	20%	7
Education	14%	5
Humanities	14%	5
All fields	11%	4
Physical and Life Sciences	11%	4
Agriculture	9%	3
None in particular	6%	2

Growth Areas for International Student Enrollment

Virtually all responding institutions (97.1%) felt that degree study was the largest potential growth area for international student enrollment. Other areas identified included joint or dual/double degree programs (82.9%) and exchange agreements (71.4%).

What is interesting to note here is that only five institutions considered non-degree study as a potential area for growth, reflecting the earlier finding that many programs are not offered in the short-term non-degree study category, especially programs lasting less than two months.

Response	Percent	Count
Degree study	97.1%	34
Joint or dual/double degree programs	82.9%	29
Exchange agreements	71.4%	25

Response	Percent	Count
Non-degree exchange students	26.5%	7
Students seeking a degree from the institution	67.6%	19
None in particular	5.9%	2

Top 10 places from which Finnish institutions are seeking to attract more international students

Respondents were asked to rank the top countries from which they were seeking to attract more international students. The list below shows the top ten places among Finnish respondents. China was the most popular place for attracting international students followed by Russia, the U.S., Germany, India, Poland, the UK, Sweden, Ukraine, and Estonia.

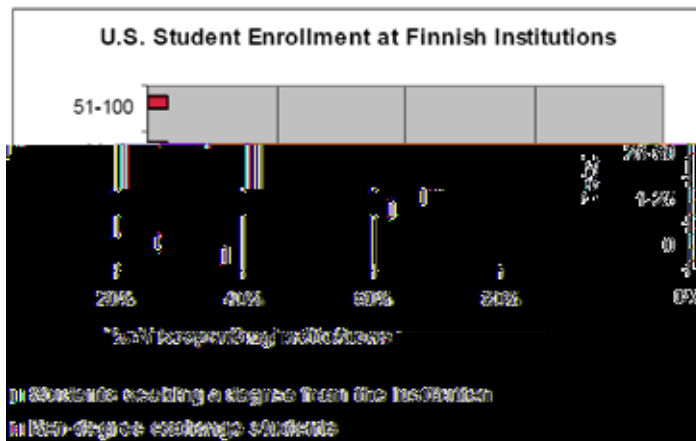
This list may reflect current international enrollment patterns and ongoing flows of students which have traditionally gone to Finland. Or another way of reading these data might suggest that some of these places represent new target countries, identified by institutional and national internationalization strategies. An analysis of the current international student landscape and actual sending country data may further illuminate these data.

1. China
2. Russia
3. United States
4. Germany
5. India
6. Poland
7. United Kingdom
8. Sweden
9. Ukraine
10. Estonia

U.S. Student Enrollment Patterns

The number of U.S. students in Finnish institutions accounts for only a small percentage of total international enrollments. While this survey did not calculate the exact figures for each institution, we see that the majority of responding institutions (62.9%) enrolled somewhere between 1-25 U.S. non-degree exchange students. For those U.S. students directly enrolled and seeking a degree from the Finnish institution, most institutions (67.6%) reported that the number fell between 1-25 as well. More than a third of respondents (37.1%) said their institutions did not enroll any U.S. non-degree exchange students.

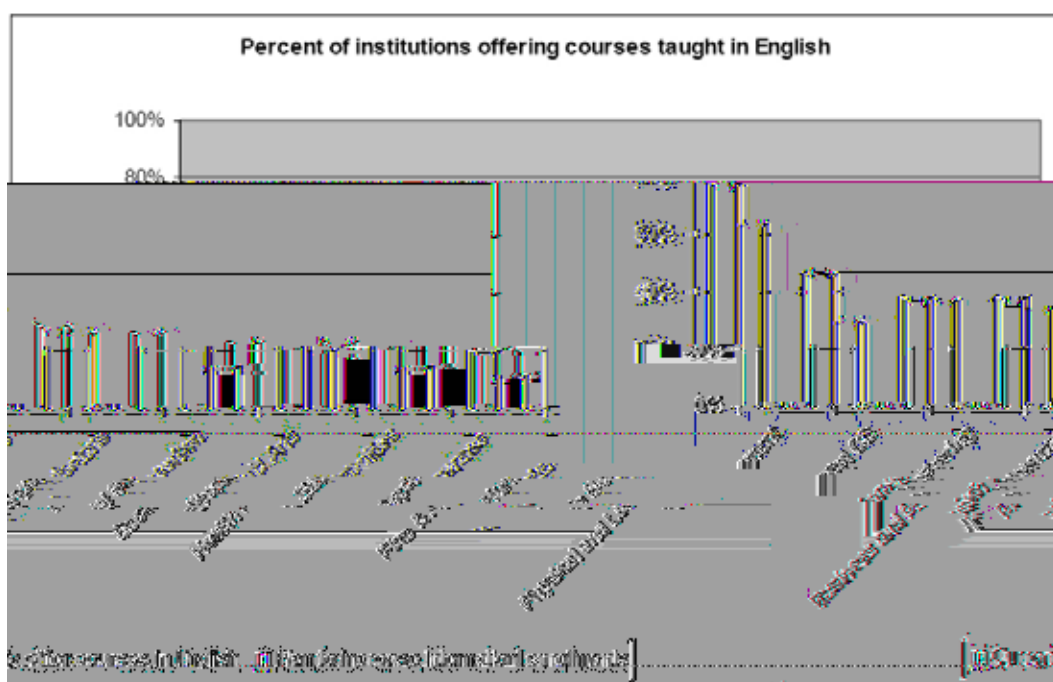
(Percentages)	0	1-25	26-50	51-100	100+
Non-degree exchange students	37.1%	62.9%	0.0%	0.0%	0.0%
Students seeking a degree from the institution	26.5%	67.6%	2.9%	2.9%	0.0%



Increasing Capacity with More English Language Programs and Course Offerings

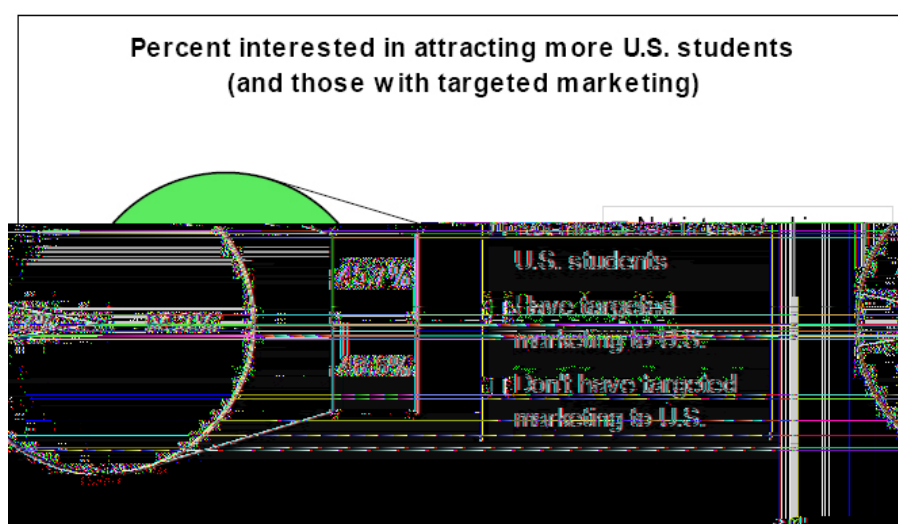
To attract more U.S. and English-speaking students, institutions in Finland offer a wide variety of courses and full degree programs in English. Close to 80% of responding institutions reported that they currently offered English-instructed courses in business and management, reflecting similar data showing business and management as top fields for attracting more international students in general. A little over 60% of the institutions plan to increase international enrollments in business and management as well. The STEM fields (including math, computer science and engineering) follow business with around 40% of institutions reporting that courses in these fields are instructed in English.

While the English language has become the lingua franca of academia, most institutions (not just in Finland) are grappling with how to preserve and promote research and academic study in their native language. While 94% of respondents said they did, in fact, intend to increase their course offerings instructed in English, 61% still offered courses in the native language catered specifically to non-native Finnish speakers. It will be interesting to see in the near future how these types of course offerings (whether they include Finnish as foreign language courses or more advanced courses instructed entirely in Finnish) will be balanced with the growing number of full degrees, particularly at the graduate level, instructed primarily in English.



Outreach and Marketing Efforts to the U.S.

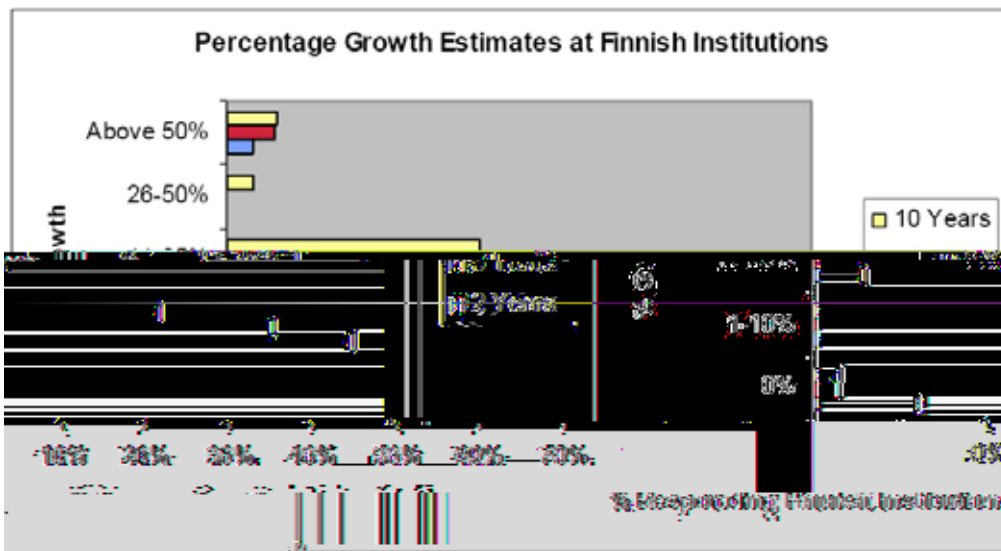
Nearly all of the respondents (94.3%) reported that they were interested in attracting more U.S. students to their institutions. Interestingly enough, about half of those respondents do not conduct direct targeted marketing to the U.S. to attract more students. There may be a number of reasons for this, including broader goals to attract international students in general without specifically focusing on the U.S. However, direct marketing and outreach to the U.S. may further help those Finnish institutions with attracting more students and raising awareness of academic opportunities in the country.



Projections for U.S. Student Enrollment

The majority of institutions (65.6%) project relatively small growth (between 1-10%) of U.S. student enrollments at their institutions over the next decade. Close to a third project up to 25% growth within 10 years. Very few reported growth above 50%.

(Percentages)	0%	1-10%	11-25%	26-50%	Above 50%
2 Years	12.50%	65.80%	6.30%	0.00%	3.10%
5 Years	2.90%	55.90%	23.50%	0.00%	5.80%
10 Years	3.00%	42.40%	30.30%	3.00%	6.00%



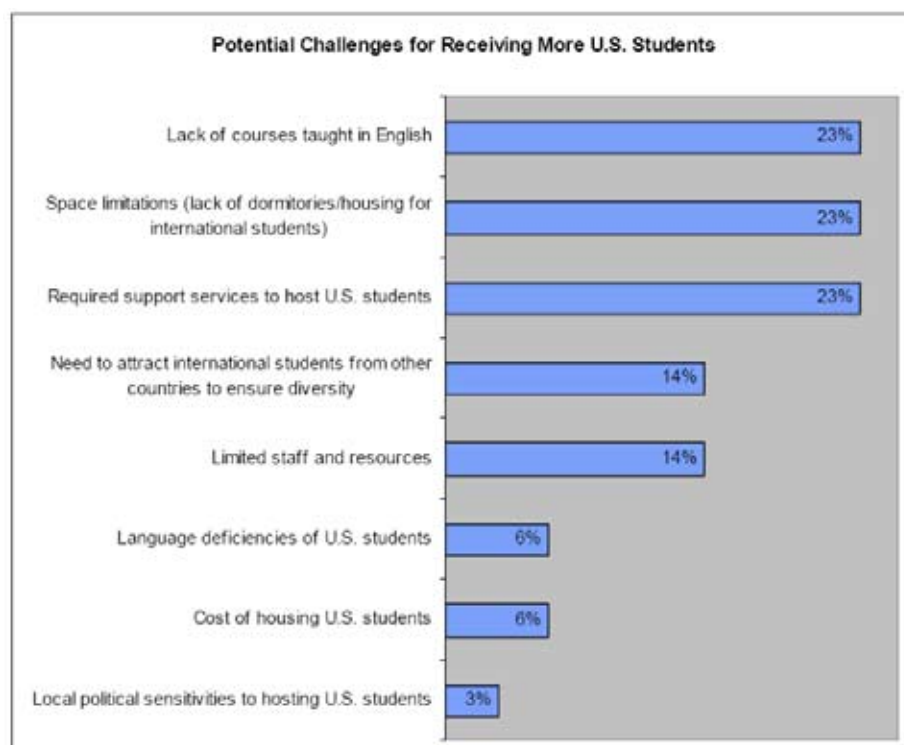
Potential Challenges for Receiving More U.S. Students

While the majority of responding Finnish institutions do want to see increases in U.S. enrollments, they face particular challenges in increasing these numbers. About a quarter of respondents felt that the lack of courses taught in English, space in dorms and classrooms, and support services posed the greatest challenges to their institutions based on the responses listed in the survey.

Other challenges (listed in Appendix G) mainly focused on a general unfamiliarity and lack of information on the part of U.S. Americans

and institutions on study abroad and degree program opportunities in Finnish institutions. Another challenge for Finnish institutions included overcoming and clarifying U.S. misperceptions and stereotypes about location, weather, and language in Finland. One of the biggest challenges cited in open-ended responses was that national internationalization goals of the Ministry of Education in Finland encourage institutions to attract U.S. and international students for long-term and full degree programs rather than short-term study abroad programs. Finnish institutions may not have the capacity then to attract the growing number of U.S. students participating in short-term study abroad programs (especially those programs lasting less than a semester).

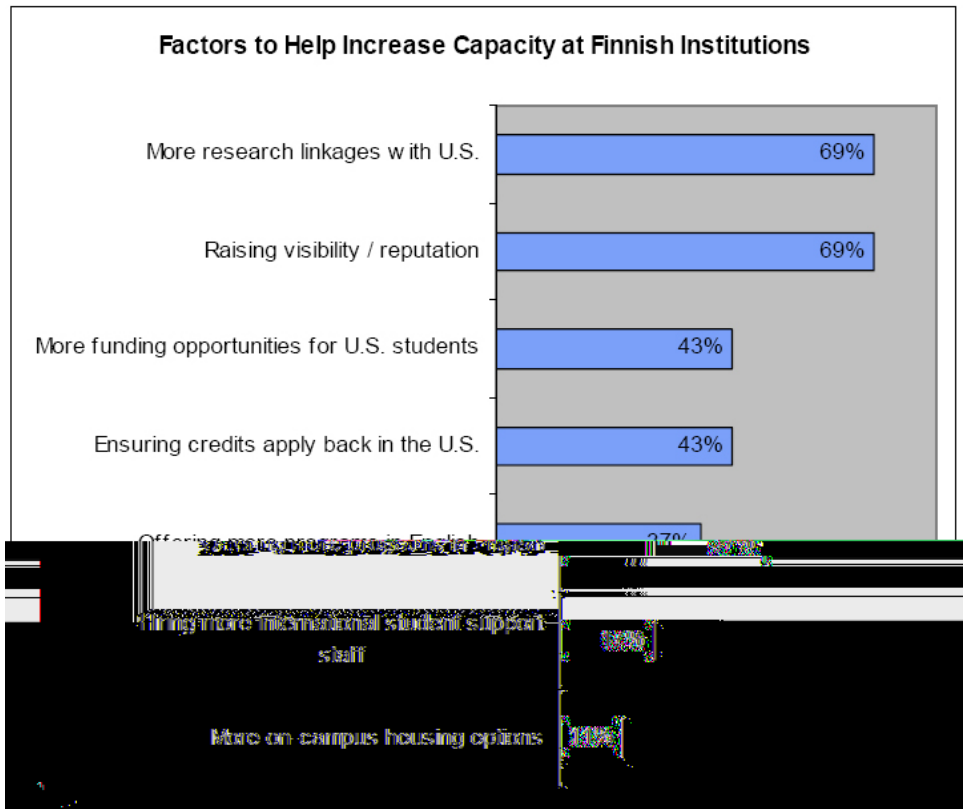
However, one strategy in terms of building relationships and fostering potential linkages with U.S. institutions, which is one of the main factors to increase capacity listed in the following section, short-term programs in Finland for U.S. students may help establish initial relationships which might grow into longer-term agreements.



Factors to Help Increase Capacity to Host More U.S. Students

In order to increase capacity for more U.S. students in Finland, institutions there reported that more research linkages need to be established with the U.S. Close to 70% of institutions cited this as the number one factor to increase capacity and to attract more U.S. students. Reflecting a significant challenge cited in the previous section, the issue of raising visibility, awareness and the reputation of Finnish institutions is a necessary step in increasing capacity.

Many institutions address these issues head on with participation in U.S. conferences, including NAFSA, and a recent U.S. study tour for Finnish Administrators organized by the Finnish Fulbright Commission and IIE. Many are also using active coordinators in the U.S., targeting marketing campaigns to U.S. students, and improving support services for U.S. students at their institutions.



Fulbright Center USA-yhteistyön vauhdittajana

Fulbright Center tukee ja edistää Suomen ja Pohjois-Amerikan välistä akateemista vaihtoa yhdessä korkeakoulujen kanssa monin eri tavoin.

Tietoa, neuvontaa ja koulutusta

Fulbright Center neuvoo ja tiedottaa korkeakoulutuksesta ja opiskelumahdollisuuksista Yhdysvalloissa ja Kanadassa sekä järjestää koulutusta USA:n ja Kanadan korkeakoulujärjestelmiin sekä Suomen ja Pohjois-Amerikan väliseen liikkuvuuteen liittyvistä aiheista. Omia opiskelijoita voi ohjata ottamaan yhteyttä Fulbright Centeriin kaikissa opiskeluun, tutkimukseen, opintojen rahoitukseen sekä kieli- ja tasotestaukseen liittyvissä kysymyksissä. Fulbright Centerin henkilökunta pitää opiskelijoille ja henkilökunnalle suunnattuja infotilaisuuksia myös korkeakouluissa. Nykyisin 30% Fulbright Centerin asiakaskontakteista on korkeakoulujen kansainvälisten asiain hallinnon ammattilaisia.

Opiskelijavalinnat englanninkielisiin koulutusohjelmiin – FC neuvoo testeistä

Suomalaisten korkeakoulujen opiskelijavalinnat englanninkielisiin koulutusohjelmiin tuo Fulbright Centerin testausasiantuntemuksen lähelle korkeakoulujen toimintaa. Englanninkieliseen opetukseen ja englanninkielisiin koulutusohjelmiin hakevilla opiskelijoilla on oltava tietty vähimmäiskielitaito, jonka selvittämistä varten on käytössä maailmanlaajuisesti standardoituja kielitestejä. Fulbright Centerin yhteydessä toimii testikeskus, jossa sadat opiskelijat suorittavat vuosittain amerikkalaisia kieli- ja tasotestejä, mm. TOEFL- ja GRE-testejä. Fulbright Center neuvoo ja kouluttaa testeihin liittyvis-

sä asioissa niin testintekijöitä kuin kv-alan ammattilaisiakin.

Fulbright Center auttaa tarvittaessa korkeakouluja valitsemaan sopivia standardoituja testejä niin englannin kielen testaukseen kuin yleiseen tasotestaukseenkin. Annamme myös vinkkejä testitulosten tulkintaan, tulosrajojen määrittelyyn sekä siihen, kuinka vertailla eri testien tuloksia keskenään. Lisäksi neuvomme kuinka oppilaitokset voivat saada nopeimmin ja kätevimmin hakijoiden viralliset tulosraportit itselleen. Mahdollisissa ongelmatilanteissa kannattaa myös ottaa yhteyttä Fulbright Centeriin, koskipa asia sitten oppilaitoskoodin hankintaa tai tulosraporttien vastaanottoa. Autamme ongelman selvittämisessä ja tarvittaessa toimimme linkkinä testit omistavan amerikkalaisen organisaation suuntaan. Raportoimme heille mielellämme myös testejä koskevan palautteen, jota voidaan hyödyntää testejä ja testipalveluita parannettaessa.

Stipendiohjelmat suomalaisille ja amerikkalaisille

Fulbright Centerin stipendiohjelmat tarjoavat monenlaisia mahdollisuuksia suomalaisille ja amerikkalaisille opiskelijoille, tutkijoille, opettajille ja asiantuntijoille. Stipendiohjelmista laajin on ASLA-Fulbright, jonka kautta Yhdysvalloissa on opiskellut ja tehnyt tutkimusta jo yli kolme ja puoli tuhatta suomalaista. Suomeen on ohjelman kautta saapunut yli tuhat amerikkalaista stipendiaattia.

Suomalaisille myönnetään stipendejä perusopintoihin, jatko-opintoihin ja tutkimustyöhön sekä asiantuntevuuden ja ammattitaidon kartuttamiseen Yhdysvalloissa. Ohjelmat ovat laajoja kokonaisuuksia, joihin sisältyy stipendirahoituksen lisäksi mittavia lisäetuksia ja -palveluita ilmaisesta viisumista ja vakuutuk-

sesta henkilökohtaisiin neuvontapalveluihin ja Fulbright -ohjelman järjestämiin seminaareihin ja vapaa-ajantoimintaan.

Yhdysvalloista Suomeen suuntaavat stipendiohjelmat on tarkoitettu ylempään (Master's Degree) tai alemman korkeakoulututkinnon (Bachelor's Degree) suorittaneille amerikkalaisille jatko-opiskelijoille sekä luennoitsijoille, tutkijoille ja eri alojen asiantuntijoille.

Suomalainen korkeakoulu voi kutsua amerikkalaisen luennoitsijan Suomeen Fulbright -ohjelman kautta. Inter-Country Travel Grant -matka-apurahaa voi hakea toiseen maahan sijoitetun Fulbright -luennoitsijan lyhytkaista, noin viikon kestävästä vierailusta varten. Fulbright Senior Specialists Program puolestaan tarjoaa korkeakouluille mahdollisuuden hakea amerikkalaista asiantuntijaa 2 - 6 viikon vierailulle Suomeen. Asiantuntijan ohjelma Suomessa voi sisältää esimerkiksi opiskelejoille ja opetushenkilökunnalle suunnattuja luentoja, seminaareja ja tapahtumia, ja korkeakoulun ja sen henkilöstön koulutus- ja kehittämishankkeita. Fulbright Scholar-ohjelma mahdollistaa yhden lukukauden tai -vuoden mittaiset luennoitsija/tutkijavierailut.

Jo pitkään toimineiden ja vakiintuneiden stipendiohjelmien rinnalle Fulbright Center on viime vuosina perustanut useita uusia ohjelmavaihtoehtoja. Näillä pyritään vastaamaan entistä paremmin korkeakoulukentältä tullessiin toiveisiin ja tarpeisiin. Kaikki Fulbright Centerin stipendiohjelmia koskeva palaute ja kehitysehdotukset ovat aina erittäin tervetulleita. Pidetään yhteyttä!



Fulbright Center

Kaisaniemenkatu 3 B, 00100 Helsinki
www.fulbright.fi.
Puhelin (09) 5494 7400
Sähköposti office@fulbright.fi
Avoinna: ma-ke, pe 9.00-15.00, to 9.00-17.00
kesäaukioloajat 1.6.-31.8: ma-pe 9.00-15.00

Sähköpostit:
etunimi.sukunimi@fulbright.fi

Terhi Mölsä

Toiminnanjohtaja
p. (09) 5494 7403

Tanja Holopainen

Suunnittelija
p. (09) 5494 7451
• Verkkopalvelut
• Julkaisut
• *Fulbright Center News*
• Neuvonta opiskelusta USA:ssa ja Kanadassa

Johanna Lahti

Suunnittelija
p. (09) 5494 7431
• Undergraduate-stipendit suomalaisille
• Renewal -stipendit suomalaisille
• Testaus ja testeihin liittyvä neuvonta
• *Fulbright Center News*
• Neuvonta opiskelusta USA:ssa

Tuula Laurila

Ohjelmapäällikkö
p. (09) 5494 7402
• Suomalaiset jatko-opiskelija-, tutkija- ja asiantuntija-stipendit
• Pitkät luennoitsija- ja asiantuntijastipendit amerikkalaisille
• Toimistopalvelut
• Neuvonta opiskelusta USA:ssa

Suzanne Louis

Projektikonsultti
p. (09) 5494 7454
• Friends of Fulbright Finland -verkosto
• *Fulbright Center News*

Terhi Topi

Ohjelmapäällikkö
p. (09) 5494 7408
• Amerikkalaiset opiskelija-stipendit
• Lyhyet luennoitsija- ja asiantuntijastipendit amerikkalaisille
• Distinguished Chairs -ohjelma
• FLTA
• Neuvonta opiskelusta USA:ssa ja Kanadassa

Fulbright Center pähkinänkuoressa

Fulbright Center (Suomen ja Yhdysvaltain opetusalan vaihtotoimikunta / FUSEEC) on yksityinen Suomen ja Pohjois-Amerikan väliseen akateemiseen vaihtoon erikoistunut organisaatio, jonka tehtävänä on edistää kansainvälistä vuorovaikutusta Suomen ja Pohjois-Amerikan välillä korkeakoulutuksen alueella. Tätä tehtävää toteutetaan toimeenpanemalla Suomen ja Yhdysvaltain välisiä vaihto-ohjelmia, neuvomalla opiskelumahdollisuuksista Yhdysvalloissa ja Kanadassa, järjestämällä koulutusta sekä toimimalla kansainväliseen kieli- ja tasotestaukseen erikoistuneena testikeskuksena. Fulbright Centerin toimintaa rahoittavat Suomen opetusministeriö, Yhdysvaltain ja Kanadan valtiot sekä Suomen ja Yhdysvaltain hallitusten perustama tukisäätiö.

Fulbright Center palvelee opiskelijoita, tutkijoita ja työelämän ammattilaisia sekä kansainvälisen vaihdon piirissä työskenteleviä asiantuntijoita. Stipendiohjelmista vanhin ja tunnetuin on vuodesta 1950 lähtien toiminut ASLA-Fulbright, jonka kautta Yhdysvalloissa on opiskellut jo yli kolme ja puoli tuhatta suomalaista. Suomeen on ohjelman kautta saapunut yli tuhat amerikkalaista stipendiaattia. Vuosittain Fulbright Centerin stipendiohjelmiin osallistuu lähes 70 opiskelijaa, tutkijaa, luennoitsijaa ja asiantuntijaa Atlantin molemmin puolin. Fulbright Centerin testikeskuksen järjestämiin kieli- ja tasotesteihin osallistuu vuodessa noin 1000 henkeä ja tietopalvelulla on vuosittain n. 4 000 asiakaspalvelutapahtumaa.

Stipendiohjelmat korkeakouluille

Amerikkalaisten luennoitsijoiden, tutkijoiden ja asiantuntijoiden vierailut

Pitkäaikaiset vierailut ja vaihdot

Fulbright U.S. Scholar Program

- Amerikkalainen luennoitsija/tutkija vierailulle yhdeksi lukukaudeksi tai -vuodeksi
- Fulbright -stipendi kattaa kuukausistipendin ja lentomatkat, isäntälaitos/korkeakoulu järjestää asumisen
- Hakuaika päättyy elokuussa

Fulbright-Nokia Grant in Electronics, Information, and Telecommunications Technology

- Amerikkalainen alan tutkija vierailulle 4–9 kuukaudeksi
- Fulbright -stipendi kattaa kuukausistipendin ja lentomatkat, isäntälaitos/korkeakoulu järjestää asumisen
- Hakuaika päättyy elokuussa

New Century Scholars Program

- Amerikkalainen tutkija vierailulle kolmeksi kuukaudeksi
- Vuoden teemaan liittyvä tutkimusyhteistyö
- Stipendi kattaa kaikki vierailijan kulut
- Hakuaika vaihtelee vuosittain

Lyhyet vierailut ja vaihdot

Senior Specialists Program

- Amerikkalainen asiantuntija 2–6 viikon vierailulle
- Stipendi kattaa 200 USD päiväpalkkion ja lentomatkat
- Isäntälaitos/korkeakoulu vastaa asumisesta ja aterioista
- Isäntälaitoksen/korkeakoulun hakemus Fulbright Centerin kautta
- Hakuaika päättyy syyskuussa

Maidenväliset matka-apurahat (Inter-Country Travel Grants)

- Toiseen maahan sijoitettu Fulbright -tutkija lyhytaikaiselle vierailulle
- Stipendi kattaa matkakustannukset, isäntälaitos/korkeakoulu vastaa paikalliskustannuksista
- Jatkuva haku



www.fulbright.fi